

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/843,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,

rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ on tärkein säädös, jonka avulla ehkäistään unionin rahoitusjärjestelmän käyttöä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen. Mainitussa direktiivissä, joka oli määrä saattaa osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017, vahvistetaan tehokas ja kattava oikeudellinen kehys, jonka avulla puututaan rahan tai varojen keräämiseen terrorismia varten edellyttämällä, että jäsenvaltiot tunnistavat, ymmärtävät ja vähentävät rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä.
- (2) Viimeaikaisten terrori-iskujen yhteydessä on noussut esiin uusia suuntauksia, jotka liittyvät erityisesti siihen, miten terroristiryhmät rahoittavat ja toteuttavat operaatioitaan. Eräiden nykyaikaista teknologiaa hyödyntävien palvelujen suosio vaihtoehtoisina rahoitusjärjestelminä kasvaa jatkuvasti, koska ne jäävät unionin oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle tai hyötyvät oikeudellisia vaatimuksia koskevista poikkeuksista, jotka eivät ehkä enää ole perusteltuja. Jotta voidaan pysytellä kehittyvien suuntausten vauhdissa, käytön estämistä koskevan nykyisen kehyksen parantamiseksi ja terrorismin rahoituksen torjunnan tehostamiseksi olisi toteutettava lisätoimenpiteitä, joilla varmistetaan se, että rahoitustoimia, yhtiöitä ja muita oikeushenkilöitä sekä trusteja ja oikeudellisia järjestelyjä, joilla on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla, jäljempänä 'vastaavanlaiset oikeudelliset järjestelyt', koskevaa avoimuutta lisätään. On tärkeää huomata, että toteutettavien toimenpiteiden olisi oltava oikeassa suhteessa riskeihin.
- (3) Yhdistyneet kansakunnat (YK), Interpol ja Europol ovat raportoineet järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin yhä läheisemmästä yhteydestä. Järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin välinen kytkös sekä rikollis- ja terroristiryhmien väliset yhteydet ovat unionille kasvava turvallisuusuhka. Sen estäminen, että rahoitusjärjestelmää käytettäisiin rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, kuuluu kiinteänä osana kyseisen uhkan torjuntastrategiaan.

⁽¹⁾ EUVL C 459, 9.12.2016, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 121.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (4) Vaikka jäsenvaltioissa on viime vuosina edistytty huomattavasti rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän (FATF) standardien hyväksymisessä ja täytäntöönpanossa sekä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön avoimuuden edistämiseksi tekemän työn tukemisessa, unionin taloudellisen ja rahoitusympäristön yleisen avoimuuden lisääminen on selvästi tarpeen. Rahanpesua ja terrorismin rahoitusta ei voida estää tehokkaasti, ellei ympäristö hankaloita rikollisten pyrkimyksiä suojata rahavaransa läpinäkymättömien rakenteiden avulla. Unionin rahoitusjärjestelmän eheys on riippuvainen yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden, trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen avoimuudesta. Tämän direktiivin tavoitteena on myös estää rahanpesua, ei yksinomaan paljastaa ja tutkia sitä. Avoimuuden lisääminen voisi toimia tehokkaana pelotteena.
- (5) Direktiivin (EU) 2015/849 tavoitteet olisi pyrittävä toteuttamaan ja kyseiseen direktiiviin tehtävien muutosten olisi oltava yhdenmukaisia niiden toimien kanssa, joita unionissa parhaillaan toteutetaan terrorismin ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, mutta samalla tällaisissa muutoksissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon henkilötietojen suoja koskeva perusoikeus sekä noudatettava ja sovellettava suhteellisuusperiaatetta. Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle annetussa komission tiedonannossa "Euroopan turvallisuusagenda" todettiin, että tarvitaan toimia, joilla terrorismin rahoitukseen puututaan tehokkaamalla ja kattavammalla tavalla, ja korostetaan, että soluttautumalla rahoitusmarkkinoille on mahdollista rahoittaa terrorismia. Myös Eurooppa-neuvosto korosti 17–18 päivänä joulukuuta 2015 antamissaan päätelmissä tarvetta toteuttaa kaikilla aloilla nopeasti lisätoimia terrorismin rahoittamisen torjumiseksi.
- (6) Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetussa komission tiedonannossa "Toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi" korostetaan tarvetta mukautua uusiin uhkiin ja muuttaa direktiiviä (EU) 2015/849 vastaavasti.
- (7) Unionin toimissa olisi otettava tarkoin huomioon myös kansainvälisen tason kehitys ja sitoumukset. Tämän vuoksi olisi otettava huomioon kansainväliseen rauhaan ja turvallisuuteen kohdistuvia uhkia koskeva YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2195 (2014) sekä kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta uhkaavia terroritekoja koskevat YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 2199 (2015) ja 2253 (2015). Kyseiset YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat koskevat terrorismin ja kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden välisiä yhteyksiä, terroristiryhmien estämistä saamasta rahoitusta kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta ja pakotekehyksen laajentamista kattamaan Irakin ja Levantin islamilainen valtio.
- (8) Virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen (eli jonkin maan lailliseksi maksuvälineeksi nimettyjen metallirahojen ja seteleiden sekä sähköisen rahan, joka on hyväksytty vaihdantavälineeksi liikkeeseenlaskumaassa) välisten vaihtopalvelujen ja lompakkopalvelujen tarjoajilla ei ole unionista johtuvaa velvollisuutta tunnistaa epäilyttävää toimintaa. Näin ollen terroristiryhmät saattavat pystyä siirtämään rahaa unionin rahoitusjärjestelmään tai virtuaalivaluuttaverkostoihin salaamalla siirrot tai hyödyntämällä näiden palvelujen tietynasteista anonyymiyttä. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää laajentaa direktiivin (EU) 2015/849 soveltamisalaa niin, että se kattaa myös virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välisten vaihtopalvelujen ja lompakkopalvelujen tarjoajat. Toimivaltaisten viranomaisten olisi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa varten voitava valvoa virtuaalivaluuttojen käyttöä ilmoitusvelvollisten kautta. Tällaisella valvonnalla saataisiin aikaan tasapuolinen ja oikeasuhteinen lähestymistapa, joka turvaisi vaihtoehtoisen rahoituksen ja yhteiskunnallisen yrittäjyyden alalla saavutetun teknisen kehityksen ja pitkälle viedyn avoimuuden.
- (9) Virtuaalivaluuttojen anonyymiys mahdollistaa niiden väärinkäytön rikollisiin tarkoituksiin. Virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välisten vaihtopalvelujen ja lompakkopalvelujen tarjoajien sisällyttäminen direktiivin soveltamisalaan ei ratkaise kokonaisuudessaan virtuaalivaluuttojen avulla toteutettujen liiketoimien anonyymiyteen liittyvää ongelmaa, sillä suuri osa virtuaalivaluuttojen toimintaympäristöstä pysyy edelleen anonyyminä sen vuoksi, että käyttäjät voivat toteuttaa liiketoimia myös ilman tällaisia tarjoajia. Anonyymiyteen liittyvien riskien torjumiseksi kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava hankkia tietoja, joiden avulla ne voivat yhdistää virtuaalivaluuttojen verkko-osoitteet virtuaalivaluutan omistajan henkilöllisyyteen. Lisäksi olisi selvitettävä tarkemmin mahdollisuutta antaa käyttäjien tehdä vapaaehtoinen ilmoitus nimetyille viranomaisille.

- (10) Virtuaalivaluuttoja ei pitäisi sekoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyyn sähköiseen rahaan, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366⁽²⁾ 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyyn laajempaan ”varojen” käsitteeseen eikä rahalliseen arvoon, joka on tallennettu välineisiin, joille on myönnetty poikkeus direktiivin (EU) 2015/2366 3 artiklan k ja l alakohdassa, eikä pelin sisäisiin valuuttoihin, joita voidaan käyttää yksinomaan tietyssä peliympäristössä. Vaikka virtuaalivaluuttoja voidaan useasti käyttää maksuvälineenä, niitä voitaisiin myös käyttää muihin tarkoituksiin ja soveltaa laajemmin, kuten vaihdanta- tai investointivälineenä, arvon säilyttäjinä tai verkkokasinokäytössä. Tämän direktiivin tavoitteena on kattaa virtuaalivaluuttojen kaikki mahdolliset käytöt.
- (11) Paikallisvaluuttoja, joista käytetään myös nimitystä rinnakkaisvaluutat, joita käytetään rajoitetuissa verkostoissa, kuten tietyssä kaupungissa tai tietyllä alueella ja pienen käyttäjäjoukon keskuudessa, ei tulisi pitää virtuaalivaluuttoina.
- (12) Liikesuhteita tai liiketoimia, joissa on mukana suuririskisiä kolmansia maita, olisi rajoitettava, kun asianomaisten kolmansien maiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmissä todetaan merkittäviä puutteita, jollei riittäviä muita riskinvähentämistoimenpiteitä tai vastatoimenpiteitä sovelleta. Jäsenvaltioiden olisi vaadittava ilmoitusvelvollisia soveltamaan tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä silloin, kun on kyse tällaisista suuririskisistä tapauksista ja tällaisista liikesuhteista tai liiketoimista, jotta kyseisiä riskejä voidaan hallita ja vähentää. Sen vuoksi kukin jäsenvaltio määrittää kansallisella tasolla, millaisia tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä suuririskisten kolmansien maiden osalta on toteutettava. Tällaisten toistiaan poikkeavien jäsenvaltiokohtaisten menettelyjen seurauksena muodostuu heikkoja kohtia sellaisten liikesuhteiden hallinnointiin, joissa on mukana komission suuririskisiksi määrittämiä kolmansia maita. On tärkeää parantaa komission laatiman suuririskisten kolmansien maiden luettelon toimivuutta säätämällä unionin tasolla näiden maiden yhdenmukaisesta kohtelusta. Tässä yhdenmukaisessa lähestymistavassa olisi keskityttävä ensisijaisesti tehostettuihin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin toimenpiteisiin, jos tällaisia toimenpiteitä ei jo edellytetä kansallisessa lainsäädännössä. Jäsenvaltioiden olisi voitava kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti edellyttää, että ilmoitusvelvolliset soveltavat soveltuvin osin tehostettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi myös muita riskinvähentämistoimenpiteitä riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti ja ottaen huomioon liikesuhteisiin tai liiketoimiin liittyvät erityisolosuhteet. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainväliset järjestöt ja normeja hyväksyvät tahot voivat kehottaa soveltamaan tarvittavia vastatoimenpiteitä kansainvälisen rahoitusjärjestelmän suojelemiseksi tiettyihin maihin liittyviltä jatkuvilta ja merkittäviltä rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevilta riskeiltä. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat muita riskinvähentämistoimenpiteitä komission suuririskisiksi määrittämien kolmansien maiden suhteen ottaen huomioon esimerkiksi FATF:n kehotukset toteuttaa vastatoimenpiteitä ja antaa suosituksia sekä kansainvälisistä sopimuksista johtuvat velvoitteet.
- (13) Koska rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevat uhka- ja haavoittuvuustekijät ovat luonteeltaan muuttuvia, unionin olisi hyväksyttävä yhdenmukainen lähestymistapa, jossa kansalliset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmät sovitetaan yhteen unionin tason vaatimusten kanssa, ottaen huomioon näiden kansallisten järjestelmien tuloksellisuuden arviointi. Jotta voitaisiin valvoa, että unionin vaatimukset saatetaan asianmukaisella tavalla osaksi kansallisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä, että kyseisiä vaatimuksia sovelletaan tuloksellisesti, ja että kyseisillä järjestelmillä saadaan aikaiseksi tehokas käytön estämistä koskeva järjestelmä, komission olisi perustettava arvionsa kansallisiin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen, kuten FATF:n tai rahanpesun vastaisia toimenpiteitä ja terrorismin rahoitusta arvioivan asiantuntijakomitean, laatimien arvioiden soveltamista.
- (14) Yleisluontoisilla ennalta maksetuilla korteilla on oikeutettuja käyttötarkoituksia, ja ne ovat sosiaalista ja taloudellista osallisuutta edistävä maksuväline. Anonyymejä ennalta maksettuja kortteja on kuitenkin helppo käyttää terrorismin ja niihin liittyvän logistiikan rahoittamiseen. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää estää terroristeja käyttämästä tätä keinoa operaatioidensa rahoittamiseen alentamalla edelleen niitä raja-arvoja ja enimmäismääriä, joita pienempiin määriin ilmoitusvelvollisten ei tarvitse soveltaa tietyissä direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä. Näin ollen samalla kun otetaan asianmukaisella tavalla huomioon

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

kuluttajien tarve käyttää yleisluontoisia ennalta maksettuja maksuvälineitä ja estämättä tällaisten sosiaalista ja taloudellista osallisuutta edistävien maksuvälineiden käyttöä, on olennaisen tärkeää alentaa yleisluontoisiin anonyymeihin ennalta maksettuihin kortteihin sovellettavia voimassa olevia kynnsarjoja ja tunnistaa asiakas, kun on kyse etämaksutapahtumista, joissa maksutapahtuman arvo on yli 50 euroa.

- (15) Vaikka unionissa myönnettyjä anonyymejä ennalta maksettuja kortteja voidaan periaatteessa käyttää ainoastaan unionin alueella, tämä ei aina päde kolmansissa maissa myönnettyihin vastaaviin kortteihin. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että unionin ulkopuolella myönnettyjä anonyymejä ennalta maksettuja kortteja on mahdollista käyttää unionissa ainoastaan, kun niiden voidaan katsoa täyttävän vaatimukset, jotka vastaavat unionin oikeudessa säädettyjä vaatimuksia. Kyseinen sääntö olisi pantava täytäntöön noudattaen täysimääräisesti kansainvälistä kauppaa koskevia unionin velvoitteita, erityisesti palvelukaupan yleissopimuksen määräyksiä.
- (16) Rahanpesun selvittelykeskuksilla on tärkeä rooli terroristiverkostojen rahoitustoimien havaitsemisessa, erityisesti kun ne ylittävät valtioiden rajat, ja verkostojen rahallisten tukijoiden paljastamisessa. Rahanpesun selvittelyllä voi olla perustavanlaatuinen merkitys terrorismirikosten edistämisen sekä terroristijärjestöjen verkostojen ja suunnitelmien paljastamisessa. Rahanpesun selvittelykeskusten tehtävät ja toimivaltuudet poikkeavat toisistaan huomattavasti, koska niitä koskevia kansainvälisiä normeja ei ole. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan tehokkaampi ja koordinoitumpi toimintatapa, jota sovelletaan terrorismiin liittyviin talousrikostutkintoihin, myös niihin, jotka liittyvät virtuaalivaluuttojen väärinkäyttöön. Nykyiset eroavuudet eivät kuitenkaan saisi vaikuttaa rahanpesun selvittelykeskuksen toimintaan, varsinkaan sen valmiuksiin laatia ehkäiseviä analyyseja tiedustelu- ja tutkintatoimista sekä lainkäyttötehtävistä ja kansainvälisestä yhteistyöstä vastaavien viranomaisten tueksi. Rahanpesun selvittelykeskuksilla olisi tehtäviään hoitaessaan oltava oikeus saada tietoja ja vaihtaa niitä esteettä, myös lainvalvontaviranomaisten kanssa tehtävän asianmukaisen yhteistyön kautta. Aina kun epäillään rikollisuutta ja erityisesti terrorismin rahoitusta, tietoja olisi voitava saada suoraan ja nopeasti ilman aiheetonta viivytystä. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää parantaa edelleen rahanpesun selvittelykeskusten tehokkuutta ja tuloksellisuutta niiden toimivaltuuksia ja keskinäistä yhteistyötä selkeyttämällä.
- (17) Rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava saada miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta kaikki tehtäviensä hoitamista varten tarvittavat tiedot. Esteetön tiedonsaanti on niille olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että rahavirrat voidaan jäljittää asianmukaisella tavalla ja laittomat verkostot ja virrat paljastaa varhaisessa vaiheessa. Rahanpesun selvittelykeskusten tarve saada lisätietoja ilmoitusvelvollisilta rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevien epäilyjen perusteella voi perustua rahanpesun selvittelykeskukselle tehtyyn aiempaan ilmoitukseen epäilyttävästä liiketoimesta mutta se voi perustua myös muuhun seikkaan, kuten rahanpesun selvittelykeskuksen omaan analyysiin, toimivaltaisten viranomaisten toimittamiin tiedustelutietoihin tai toisen rahanpesun selvittelykeskuksen hallussa oleviin tietoihin. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi tämän vuoksi voitava tehtäviensä yhteydessä saada tietoja miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta, myös ilman aiempaa ilmoitusta. Tämä koskee vain riittävän hyvin määriteltyihin edellytyksiin perustuvia tietopyyntöjä, ei mitä tahansa rahanpesun selvittelykeskuksen analysoinnin yhteydessä ilmoitusvelvollisille esitettäviä summittaisia tietopyyntöjä. Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi voitava antaa tällaiset tiedot myös niitä pyytäneelle toiselle unionin rahanpesun selvittelykeskukselle ja vaihtaa näitä tietoja niitä pyytäneen rahanpesun selvittelykeskuksen kanssa.
- (18) Rahanpesun selvittelykeskuksen tarkoituksena on kerätä ja analysoida saamiaan tietoja, jotta voidaan havaita epäilyttävien liiketoimien sekä niiden taustalla olevan rikollisen toiminnan väliset yhteydet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi ja torjumiseksi, sekä luovuttaa toimivaltaisille viranomaisille analyysiensa tulokset ja muita tietoja, jos on syytä epäillä rahanpesua, siihen liittyviä esirikoksia tai terrorismin rahoitusta. Rahanpesun selvittelykeskus ei saisi pidättyä tai kieltäytyä vaihtamasta toisen rahanpesun selvittelykeskuksen kanssa omasta aloitteestaan tai pyynnöstä tietoja sellaisista syistä, jotka liittyvät esimerkiksi siihen, että esirikos ei ole selvillä, kansallisen rikoslainsäädännön erityispiirteisiin ja eroihin esirikosten määritelmässä tai siihen, että ei ole viitattu joihinkin tiettyihin esirikoksiin. Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi vastaavasti myös annettava toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle ennakkosuostumuksensa tietojen toimittamiselle toimivaltaisille viranomaisille riippumatta siitä, minkätyyppisiä esirikoksia niihin mahdollisesti liittyy, jotta tietojen luovuttamistehtävä voidaan suorittaa tehokkaasti. Rahanpesun selvittelykeskukset ovat ilmoittaneet tiettyjen esirikosten, kuten veririkokset, joita ei ole yhdenmukaistettu unionin oikeudessa, kansallisten määritelmien eroihin perustuvista vaikeuksista tietojenvaihdossa. Tällaiset erot eivät saisi haitata keskinäistä tietojen vaihtamista, tietojen luovuttamista toimivaltaisille viranomaisille eikä tietojen käyttöä tässä direktiivissä määritellyllä tavalla. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi ripeästi, rakentavasti ja tehokkaasti huolehdittava mahdollisimman laajasta kolmansissa maissa toimivien rahanpesun selvittelykeskusten kanssa tehtävästä rahanpesuun, siihen liittyviin esirikoksiin ja terrorismin rahoitukseen liittyvästä kansainvälisestä yhteistyöstä FATF:n suosituksen ja Egmont-ryhmän rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojen vaihtoa koskevien periaatteiden mukaisesti.

- (19) Luotto- ja finanssilaitoksiin liittyvät toiminnan vakautta koskevat tiedot, kuten johtajien ja osakkaiden luotettavuutta, sopivuutta ja ammattitaitoa koskevat tiedot, tiedot sisäisistä valvontajärjestelmistä sekä hallintoa tai sääntöjen noudattamista ja riskinhallintaa koskevat tiedot, ovat usein välttämättömiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvän tällaisia laitoksia koskevan riittävän valvonnan takaamiseksi. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat tiedot ovat vastaavasti myös tärkeitä tällaisten laitosten toiminnan vakauden valvonnassa. Tämän vuoksi luottamuksellisten tietojen vaihtoa ja yhteistyötä luotto- ja finanssilaitosten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten ja toiminnan vakauden valvojien välillä ei saisi vaikeuttaa oikeudellisella epävarmuudella, joka voi seurata, jos alan säännökset eivät ole selkeitä. Oikeudellisen kehyksen selventäminen on erityisen tärkeää myös siksi, että toiminnan vakauden valvonta on erinäisissä tapauksissa uskottu muille kuin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvojille, kuten Euroopan keskuspankille (EKP).
- (20) Jos rahanpesun selvittelykeskukset ja muut toimivaltaiset viranomaiset saavat tiedot erityisesti anonyymien pankki- ja maksutilien ja tallelokeroiden haltijoiden henkilöllisyydestä liian myöhään, terrorismiin liittyvien varainsiirtojen paljastaminen vaikeutuu. Jäsenvaltioiden tiedot, joiden avulla voidaan selvittää samalle henkilölle kuuluvat pankki- ja maksutilit sekä tallelokerot, ovat hajanaisia eivätkä ne sen vuoksi ole ajallaan rahanpesun selvittelykeskusten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten saatavilla. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää ottaa käyttöön keskittyneitä automatisoituja mekanismeja, kuten kaikissa jäsenvaltioissa toimiva rekisteri tai tietojenhakujärjestelmä, jotka ovat tehokas keino saada ajallaan pääsy pankki- ja maksutilien sekä tallelokeroiden haltijoiden henkilöllisyyttä ja heidän asiamiehiään ja näiden tilien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin. Tietoihin pääsyä koskevia säännöksiä sovellettaessa on aiheellista käyttää jo olemassa olevia mekanismeja edellyttäen, että tiedot, joista kansalliset rahanpesun selvittelykeskukset tekevät selvityksiä, ovat niiden saatavilla välittömästi ja suodattamattomina. Jäsenvaltioiden olisi harkittava muiden tarpeelliseksi ja oikeasuhteiseksi katsottujen tietojen syöttämistä tällaiseen mekanismiin, jotta voidaan tehostaa rahanpesun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien riskien vähentämistä. Tällaisten rahanpesun selvittelykeskusten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kuin syyttäväviranomaisten tekemien tiedustelujen ja niihin liittyvien tietojen täysi luottamuksellisuus olisi varmistettava.
- (21) Yksityisyyden ja henkilötietojen suojan kunnioittamiseksi ainoastaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien tutkimusten suorittamisen kannalta tarpeelliset vähimmäistiedot olisi säilytettävä pankki- ja maksutilien automatisoiduissa mekanismeissa, kuten rekistereissä tai tietojenhakujärjestelmissä. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää, mitä tietoja on hyödyllistä ja oikeasuhteista kerätä, kun otetaan huomioon käytössä olevat järjestelmät ja vallitsevat oikeusperinteet, jotta tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien merkityksellinen tunnistaminen olisi mahdollista. Kun jäsenvaltiot saattavat näitä mekanismeja koskevat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään, niiden olisi säädettävä säilyttämisajasta, joka vastaa niiden asiakirjojen ja tietojen säilyttämisaikaa, jotka on hankittu asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä sovellettaessa. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus jatkaa säilyttämisaikaa yleisesti lain nojalla edellyttämättä tapauskohtaisia päätöksiä. Säilyttämisaikaa olisi voitava jatkaa enintään viidellä vuodella. Tämä säilyttämisaika ei saisi rajoittaa sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jossa säädetään muista tietojen säilyttämistä koskevista vaatimuksista, jotka mahdollistavat tapauskohtaiset päätökset rikosoikeudellisten tai hallintomenettelyjen helpottamiseksi. Pääsy näihin mekanismeihin olisi rajoitettava tiedonsaantitarpeen perusteella.
- (22) Luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden täsmällinen tunnistaminen ja tietojen todentaminen ovat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan kannalta olennaisen tärkeitä. Liiketoimien ja maksutapahtumien digitalisoinnissa tapahtunut uusien tekninen kehitys mahdollistaa turvallisen etätunnistuksen tai sähköisen tunnistamisen. Olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014⁽¹⁾ säädetyt tunnistuskeinot erityisesti niiden ilmoitettujen sähköisen tunnistamisen järjestelmien ja keinojen osalta, jotka varmistavat rajat ylittävän oikeudellisen tunnistamisen ja tarjoavat korkean turvallisuustason välineet sekä vertailuarvon, jonka avulla kansallisella tasolla perustettuja tunnistusmenetelmiä voidaan tarkastaa. Lisäksi voidaan ottaa huomioon muita suojattuja etäältä tapahtuvan tai sähköisen tunnistamisen prosesseja, joista kansallinen toimivaltainen viranomainen on kansallisella tasolla säätänyt tai jotka se on tunnustanut tai hyväksynyt. Tarvittaessa tunnistusprosesseissa olisi otettava huomioon myös asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädetyt sähköisten asiakirjojen ja luottamuspalvelujen tunnistaminen. Tätä direktiiviä sovellettaessa olisi otettava huomioon teknologianeutraaliuden periaate.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (23) Jotta voidaan tunnistaa poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt unionissa, jäsenvaltioiden olisi laadittava luettelot tietyistä tehtävistä, joita kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaan pidetään merkittävänä julkisina tehtävinä. Jäsenvaltioiden olisi pyydettävä kutakin alueillaan akkreditoitua kansainvälistä järjestöä laatimaan ja pitämään ajan tasalla luettelo merkittävistä julkisista tehtävistä kyseisessä kansainvälisessä järjestössä.
- (24) Olemassa olevien asiakkaiden tutkiminen toteutetaan nykyisessä kehyksessä riskiperusteisesti. Koska tiettyihin välittäjään toimiviin rakenteisiin liittyy tavallista suurempi rahanpesun, terrorismin rahoituksen ja niihin liittyvien esirikosten riski, tämän lähestymistavan perusteella ei ehkä kuitenkaan ole aina mahdollista havaita ja arvioida riskejä riittävän ajoissa. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että myös tiettyjä olemassa olevien asiakkaiden selkeästi määriteltyjä erityisryhmiä valvotaan säännöllisesti.
- (25) Jäsenvaltioiden edellytetään nykyään varmistavan, että niiden alueelle perustetut yhtiöt ja muut oikeushenkilöt hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajistaan ja edunsaajistaan ja pitävät ne hallussaan. Rikollisten jäljittämiseksi on tärkeää, että tiedot tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista ovat tarkat ja ajantasaiset, sillä rikolliset saattaisivat muutoin pystyä salaamaan henkilöllisyytensä yritysrahoituksen taakse. Koska rahoitusjärjestelmä on maailmanlaajuisesti yhteen kytkeytynyt, varoja on mahdollista piilottaa ja siirtää ympäri maailmaa, ja rahanpesijat ja terrorismin rahoittajat sekä muut rikolliset ovatkin hyödyntäneet tätä mahdollisuutta enenevässä määrin.
- (26) Olisi täsmennettävä peruste, jonka mukaan määräytyy, mikä jäsenvaltio vastaa trustien ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen valvonnasta ja rekisteröinnistä. Jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien eroavuuksien vuoksi tiettyjä trusteja ja vastaavanlaisia oikeudellisia järjestelyjä ei valvota eikä rekisteröidä missään unionin alueella. Trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot olisi rekisteröitävä siellä, mihin trustien omaisuudenhoitajat ja henkilöt, jotka ovat vastaavassa asemassa vastaavanlaisissa oikeudellisissa järjestelyissä, ovat sijoittautuneet tai missä nämä asuvat. Jotta voidaan varmistaa trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen tuloksellinen valvonta ja rekisteröinti, tarvitaan myös yhteistyötä jäsenvaltioiden kesken. Trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien jäsenvaltioiden rekistereiden yhteenliittämisen avulla olisi mahdollista saattaa nämä tiedot saataville ja myös varmistettaisiin, että vältetään samojen trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen moninkertainen rekisteröinti unionissa.
- (27) Sääntöjen, joita trusteihin ja vastaavanlaisiin oikeudellisiin järjestelyihin sovelletaan niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen saatavuuden osalta, olisi oltava rinnastettavissa yhtiöihin ja muihin oikeushenkilöihin sovellettaviin vastaaviin sääntöihin. Koska unionissa on nykyisin hyvin monentyyppisiä trusteja ja koska vastaavanlaisia oikeudellisia järjestelyjä on vielä useampia erilaisia, jäsenvaltioiden olisi tehtävä päätös siitä, onko trusti tai vastaavanlainen oikeudellinen järjestely rinnastettavissa yhtiöihin ja muihin oikeushenkilöihin vai ei. Näiden sääntösten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lain tarkoituksena olisi oltava trustien tai vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen rahanpesuun, terrorismin rahoitukseen tai niihin liittyviin esirikoksiin käyttämisen estäminen.
- (28) Kun otetaan huomioon trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen erilaiset ominaisuudet, jäsenvaltioiden olisi voitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tietosuojasääntöjä noudattaen päättää avoimuustasosta, jota sovelletaan trusteihin ja vastaavanlaisiin oikeudellisiin järjestelyihin, jotka eivät ole rinnastettavissa yhtiöihin ja muihin oikeushenkilöihin. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski voi vaihdella sen mukaan, mitä ominaisuuksia kyseisellä trustilla tai vastaavanlaisella oikeudellisella järjestelyllä on, ja käsitys näistä riskeistä voi muuttua ajan myötä esimerkiksi kansallisen ja ylikansallisten riskinarviointien tuloksena. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi voitava säätää laajemmasta pääsystä trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, jos tällainen pääsy muodostaa välttämättömän ja oikeutettua päämäärään eli sen estämiseen, että rahoitusjärjestelmää käytettäisiin rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, nähden oikeasuhteisen toimenpiteen. Päättäessään avoimuustasosta, jota sovelletaan tällaisten trustien tai vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon yksilön perusoikeuksien suoja ja erityisesti oikeus yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan. Pääsy trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin olisi myönnettävä kaikille henkilöille, jotka voivat osoittaa, että heillä on asiassa oikeutettu etu. Pääsy olisi myönnettävä myös kaikille henkilöille, jotka esittävät sellaiseen trustiin tai vastaavanlaiseen oikeudelliseen järjestelyyn liittyvän kirjallisen pyynnön, jolla on määräysvallan tuottava omistusosuus missä tahansa unionin ulkopuolella perustetussa yhtiössä tai muussa oikeushenkilössä siten, että sillä on suoraa tai välillistä omistusta, haltijaosakkeet mukaan luettuina, tai se käyttää määräysvaltaa muilla keinoin. Kriteerien ja edellytysten, joiden mukaisesti pääsy trustien

ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin myönnetään, olisi oltava riittävän täsmälliset ja tämän direktiivin tavoitteiden mukaiset. Jäsenvaltioiden olisi voitava evätä kirjallinen pyyntö, jos on perusteltu syy epäillä, että kirjallinen pyyntö ei ole tämän direktiivin tavoitteiden mukainen.

- (29) Jotta varmistetaan oikeusvarmuus ja tasapuoliset toimintaedellytykset, on tärkeää säätää selkeästi siitä, mitä unioniin sijoittautuneita oikeudellisia järjestelyjä olisi niiden tehtävän tai rakenteen perusteella pidettävä trusteja vastaavina. Kunkin jäsenvaltion olisi sen vuoksi edellytettävä määrittelevän trustin, jos sellaiset on tunnustettu kansallisessa lainsäädännössä, ja vastaavanlaiset oikeudelliset järjestelyt, joita sen kansallisen oikeudellisen kehityksen tai perinteen mukaisesti voidaan perustaa ja joilla on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla, kuten mahdollisuus erottaa toisistaan varojen laillinen ja tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja. Jäsenvaltioiden olisi sen jälkeen ilmoitettava komissiolle näiden trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen luokat, ominaisuuksien kuvaus, nimet ja soveltuvin osin oikeusperusta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaisemista varten, jotta muiden jäsenvaltioiden on mahdollista tunnistaa ne. Olisi otettava huomioon, että trusteilla ja vastaavanlaisilla oikeudellisilla järjestelyillä voi olla erilaisia oikeudellisia ominaisuuksia eri puolilla unionia. Jos trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn ominaisuudet ovat rakenteen ja tehtävän osalta verrattavissa yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden ominaisuuksiin, tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkisuus auttaisi torjumaan trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen väärinkäyttöä, samaan tapaan kuin julkisuus voi auttaa estämään yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden väärinkäyttöä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen.
- (30) Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkisuuden ansiosta kansalaisyhteiskunnalla, esimerkiksi lehdistöllä tai kansalaisjärjestöllä, on paremmat mahdollisuudet tutkia tietoja, mikä parantaa osaltaan luottamusta liiketoimien ja rahoitusjärjestelmän rehellisyyteen. Tämä voi myös auttaa torjumaan yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä oikeudellisten järjestelyjen väärinkäyttöä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen paitsi siksi, että se helpottaa tutkimuksia, myös maineeseen liittyvistä syistä, kun tosiasialliset omistajat ja edunsaajat olisivat kaikkien niiden tiedossa, jotka suorittavat liiketoimia. Tietojen julkisuuden ansiosta finanssilaitosten sekä tällaisten rikosten torjuntaan osallistuvien viranomaisten, myös kolmansien maiden viranomaisten, on helpompi saada tiedot ajallaan ja tehokkaasti. Näiden tietojen julkisuus auttaisi myös rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinnassa.
- (31) Sijoittajien ja suuren yleisön luottamus rahoitusmarkkinoihin riippuu suurelta osin siitä, onko käytössä täsmällinen julkistamisjärjestelmä, joka takaa yritysten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ja määräysvaltarakenteita koskevien tietojen avoimuuden. Tämä koskee erityisesti sellaisia hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä, joille on ominaista keskitetty omistajuus, kuten unionin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmässä. Yhtäältä suursijoittajat, joilla on merkittävät ääni- ja kassavirtaoikeudet, voivat edistää pitkän aikavälin kasvua ja vakaata menestystä. Toisaalta määräysvaltaa käyttävillä tosiasiallisilla omistajilla ja edunsaajilla, joilla on suuri osa äänioikeuksista, voi olla kannustimia ohjata yrityksen varoja sivuun ja mahdollisuus saavuttaa henkilökohtaista etua vähemmistö-sijoittajien kustannuksella. Rahoitusmarkkinoihin kohdistuvan luottamuksen mahdollista kasvua olisi pidettävä myönteisenä sivuvaikutuksena eikä avoimuuden lisäämisen tavoitteena, joka puolestaan on sellaisen ympäristön luominen, jossa vähemmän todennäköisesti esiintyy rahanpesua ja terrorismin rahoitusta.
- (32) Sijoittajien ja suuren yleisön luottamus rahoitusmarkkinoihin riippuu suurelta osin siitä, onko käytössä täsmällinen julkistamisjärjestelmä, joka takaa yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä tietäntyyppisten trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ja määräysvaltarakenteita koskevien tietojen avoimuuden. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin riittävän yhdenmukaisella ja koordinoitulla tavalla ottamalla käyttöön yleisön tiedonsaantia koskevat selkeät säännöt, jotta kolmannet osapuolet voivat kaikkialla unionissa varmistaa, ketkä ovat yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä tietäntyyppisten trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia.
- (33) Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava pääsy yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin riittävän yhdenmukaisella ja koordinoitulla tavalla sellaisten keskitettyjen rekistereiden kautta, joihin on koottu tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot, ottamalla käyttöön yleisön tiedonsaantia koskeva selkeä sääntö, jotta kolmannet osapuolet voivat kaikkialla unionissa varmistaa, ketkä ovat yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia. On olennaisen tärkeää vahvistaa myös yhdenmukainen oikeudellinen kehys, jolla parannetaan pääsyä trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, kun ne on rekisteröity unionissa. Sääntöjen, joita trusteihin ja vastaavanlaisiin oikeudellisiin järjestelyihin sovelletaan niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsystä, olisi oltava verrattavissa yhtiöihin ja muihin oikeushenkilöihin sovellettaviin vastaaviin sääntöihin.

- (34) Kaikissa tapauksissa eli sekä yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden että trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen ollessa kyseessä olisi pyrittävä saattamaan kohtuulliseen tasapainoon yhtäältä yleisen edun mukainen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuminen ja toisaalta rekisteröityjen perusoikeudet. Yleisön tietoon saatettavia tietoja olisi rajoitettava, ja ne olisi määriteltävä selkeästi ja tyhjentävästi, minkä lisäksi niiden olisi oltava yleisluontoisia, jotta voidaan minimoida tosiasiallisille omistajille ja edunsaajille mahdollisesti aiheutuvat haitat. Toisaalta yleisön saataville asetettavien tietojen ei pitäisi merkittävästi poiketa tällä hetkellä kerättävistä tiedoista. Jotta voitaisiin rajoittaa puuttumista yksityiselämän kunnioittamista koskevaan oikeuteen yleensä ja erityisesti henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen, näiden tietojen tulisi liittyä lähinnä yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan asemaan ja yksinomaan siihen taloudelliseen toimintaan, jota kyseiset tosiasialliset omistajat ja edunsaajat harjoittavat. Rekistereistä olisi oltava selvästi nähtävissä, jos ylempään johtoon kuuluva henkilö on määritetty tosiasialliseksi omistajaksi ja edunsaajaksi yksinomaan viran puolesta eikä siksi, että tämä tapahtuu omistusoikeuksien kautta tai määräysvaltaa muilla keinoin käyttäen. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen osalta keskitettyyn rekisteriin sisällytetään kansalaisuutta koskevia tietoja, etenkin kun on kyse ulkomaisista tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista. Rekisteröintimenettelyjen helpottamiseksi ja sen vuoksi, että valtaosa tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista on keskitettyä rekisteriä ylläpitävän valtion kansalaisia, jäsenvaltiot voivat olettaa tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan olevan maansa kansalaisia, jos rekisterissä ei ole päinvastaista merkintää.
- (35) Tehostettu julkinen valvonta tukee osaltaan toimintaa, jonka avulla ehkäistään oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen väärinkäyttöä esimerkiksi veronkiertoon. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että tiedot pysyvät saatavilla kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämissä järjestelmän kautta vähintään viiden vuoden ajan siitä, kun trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen rekisteröinnin perusteita ei enää ole olemassa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää laissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen, myös henkilötietojen, käsittelystä muita tarkoituksia varten, jos tällainen käsittely on yleistä etua koskevan tavoitteen mukainen ja muodostaa demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömän ja tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään nähden oikeasuhtaisen toimenpiteen.
- (36) Oikeasuhtaisen ja tasapuolisen lähestymistavan varmistamiseksi ja yksityiselämän kunnioittamista ja henkilötietojen suojaa koskevien oikeuksien takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava säätää myös poikkeuksista, joita sovelletaan poikkeuksellisisa olosuhteissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkistamiseen rekistereiden kautta ja tällaisiin tietoihin pääsyyn, kun tietojen julkistaminen saattaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava edellyttää sähköistä kirjautumista rekisteristä tietoja pyytävän henkilön tunnistamiseksi sekä rekisterin tietoihin tutustumisesta perittävän maksun suorittamista.
- (37) Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja sisältävien jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden yhteenliittäminen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2017/1132⁽¹⁾ perustetun eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta edellyttää teknisiltä ominaisuuksiltaan erilaisten kansallisten järjestelmien yhteensovittamista. Tämä edellyttää myös, että hyväksytään teknisiä toimenpiteitä ja eritelmiä, joissa on tarpeen ottaa huomioon rekistereiden eroavuudet. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tällaisten teknisten ja toiminnallisten kysymysten ratkaisemiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ 5 artiklassa tarkoitettuna tarkastelumenettelyn mukaisesti. Jäsenvaltioiden osallistuminen koko järjestelmän toimintaan olisi joka tapauksessa varmistettava siten, että komissio ja jäsenvaltioiden edustajat käyvät säännöllistä vuoropuhelua järjestelmän toimintaa ja sen tulevaa kehittämistä koskevista kysymyksistä.
- (38) Tämän direktiivin nojalla tapahtuvaan tietojenkäsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679⁽³⁾. Tämän vuoksi luonnollisille henkilöille, joiden henkilötietoja säilytetään kansallisissa rekistereissä tosiasiallisina omistajina ja edunsaajina, olisi ilmoitettava asiasta. Lisäksi vain sellaiset henkilötiedot, jotka ovat ajantasaisia ja vastaavat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, olisi julkistettava, ja asianomaisille henkilöille olisi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osaluista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

ilmoitettava heille asetukseen (EU) 2016/679 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin (EU) 2016/680⁽¹⁾ perustuvan unionin voimassa olevan tietosuojajärjestelmän mukaisesti kuuluvista oikeuksista ja näiden oikeuksien käyttämiseen sovellettavista menettelyistä. Rekistereissä olevien tietojen väärinkäytön estämiseksi ja tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien oikeuksien tasapainottamiseksi jäsenvaltiot voivat lisäksi pitää aiheellisena harkita, että pyynnön esittänyttä henkilöä koskevat tiedot ja pyynnön oikeusperusta asetetaan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan saataville.

- (39) Jos meneillään oleva tutkinta vaarantuisi siksi, että rahanpesun selvittelykeskukset ja toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat eroavuuksista, rahanpesun selvittelykeskusten tai toimivaltaisten viranomaisten olisi lykättävä eroavuuksista ilmoittamista, kunnes ei enää ole perusteita olla ilmoittamatta siitä. Rahanpesun selvittelykeskukset ja toimivaltaiset viranomaiset eivät myöskään saisi ilmoittaa eroavuuksista, jos se olisi jonkin luottamuksellisuutta koskevan kansallisen säännöksen vastaista tai merkitsisi rahanpesuilmoituksesta kertomista koskevaa rikosta.
- (40) Tämä direktiivi ei rajoita toimivaltaisten viranomaisten direktiivin (EU) 2016/680 mukaisesti käsittelemien henkilötietojen suojaa.
- (41) Tietoihin pääsyyn ja oikeutetun edun määrittelmään olisi sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, on sijoittautunut tai jossa tämä asuu. Jos trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, ei ole sijoittautunut mihinkään jäsenvaltioon tai ei asu missään jäsenvaltiossa, tietoihin pääsyyn ja oikeutetun edun määrittelmään olisi sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot on rekisteröity tämän direktiivin säännösten mukaisesti.
- (42) Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä kansallisessa lainsäädännössään oikeutettu etu sekä yleisenä käsitteenä että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyn kriteerinä. Erityisesti on huomattava, että näissä määritelmässä ei saisi rajata oikeutetun edun käsitettä koskemaan vain meneillään olevia hallintomenettelyjä tai oikeudellisia menettelyjä, ja niiden perusteella olisi voitava tarvittaessa ottaa huomioon valtiosta riippumattomien järjestöjen ja tutkivien journalistien tekemä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan sekä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien esirikosten estämiseen liittyvä ennaltaehkäisevä työ. Kun tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat jäsenvaltioiden rekisterit on liitetty yhteen, kunkin jäsenvaltion rekisteriin olisi myönnettävä sekä kansallinen että rajat ylittävä pääsy siinä jäsenvaltiossa annetun oikeutetun edun määrittelmän perusteella, jossa trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot on rekisteröity tämän direktiivin säännösten mukaisesti kyseisen jäsenvaltion asiaankuuluvien viranomaisten tekemän päätöksen nojalla. Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien jäsenvaltioiden rekistereiden osalta jäsenvaltioiden olisi myös voitava perustaa muutoksenhakumekanismeja, joiden avulla voi hakea muutosta päätöksiin, joilla myönnetään tai evätään pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin. Yhdenmukaisen ja tehokkaan rekisteröinnin ja tietojenvaihdon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja varten perustetusta rekisteristä vastaava viranomainen tekee yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden vastaavien viranomaisten kanssa jakamalla tietoja trusteista ja vastaavanlaisista oikeudellisista järjestelyistä, joihin sovelletaan yhden jäsenvaltion lainsäädäntöä ja joita hallinnoidaan toisessa jäsenvaltiossa.
- (43) Rajat ylittävillä kirjeenvaihtajasuhteille vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa on ominaista jatkuvuus ja toistuvuus. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen samanaikaisesti, kun ne edellyttävät tehostettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden hyväksymistä tässä nimenomaisessa yhteydessä, otettava huomioon, että kirjeenvaihtajasuhteisiin ei sisälly kertaluonteisia liiketoimia tai pelkkää viestivalmiuksien vaihtoa. Koska kaikkiin rajat ylittäviin kirjeenvaihtajapankkipalveluihin ei liity yhtä suurta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä, tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden perusteellisuus voidaan määrittää soveltamalla riskiperusteisen lähestymistavan periaatteita, eikä näissä toimenpiteissä määrätä ennalta, kuinka suuri rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski vastapuolena olevaan finanssilaitokseen liittyy.
- (44) On tärkeää varmistaa, että ilmoitusvelvolliset panevat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat säännöt asianmukaisesti täytäntöön. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi lujitettava niiden viranomaisten asemaa, jotka toimivat toimivaltaisina viranomaisina ja joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvollisuuksia, mukaan luettuina rahanpesun selvittelykeskukset, viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytöitä tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinta tai syytteenpano ja rikoksen tuottaman hyödyn jäljittäminen ja takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen, sekä viranomaiset, jotka vastaanottavat raportit rajat ylittävistä valuutan ja siirtokelpoisten haltijamaksuvälineiden kuljetuksista, ja viranomaiset, joiden vastuulla on seurata tai valvoa, että ilmoitusvelvolliset noudattavat annettuja sääntöjä. Jäsenvaltioiden olisi lujitettava muiden asiaankuuluvien viranomaisten, myös korruption torjunnasta vastaavien viranomaisten ja veroviranomaisten, asemaa.

- (45) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava kaikkien ilmoitusvelvollisten tehokkaasta ja puolueettomasta valvonnasta, jonka suorittavat mieluiten viranomaiset erillisen ja riippumattoman kansallisen sääntely- tai valvontaelimen avulla.
- (46) Rikolliset siirtävät laittomasti saatua hyötyä useiden rahoituksen välittäjien kautta välttääkseen paljastumisen. Näin ollen on tärkeää sallia luotto- ja finanssilaitosten välinen tietojenvaihto sekä konsernin sisällä että muiden luotto- ja finanssilaitosten kanssa ja ottaa samalla asianmukaisesti huomioon kansallisessa lainsäädännössä säädetyt tietosuojasäännöt.
- (47) Toimivaltaisten viranomaisten, jotka valvovat, että ilmoitusvelvolliset noudattavat tätä direktiiviä, olisi voitava tehdä yhteistyötä ja vaihtaa luottamuksellisia tietoja luonteestaan ja asemastaan riippumatta. Tämän vuoksi tällaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava asianmukainen oikeusperusta luottamuksellisten tietojen vaihdolle, ja yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien toimivaltaisten valvontaviranomaisten ja toiminnan vakauden valvojien välillä ei saisi tahattomasti vaikeuttaa oikeudellisella epävarmuudella, joka voi seurata, jos alan säännökset eivät ole selkeitä. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien konsernin toimintaperiaatteiden tehokkaan täytäntöönpanon valvonnassa olisi noudatettava asiaa koskevassa unionin alakohtaisessa lainsäädännössä säädetyt konsolidoidun valvonnan periaatteita ja yksityiskohtaisia sääntöjä.
- (48) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihto ja avunanto on olennaisen tärkeää tätä direktiiviä sovellettaessa. Näin ollen jäsenvaltiot eivät saisi kieltää tällaista tietojenvaihtoa tai avunantoa tai asettaa sille kohtuuttomia tai suhteettoman rajoittavia ehtoja.
- (49) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (50) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli rahoitusjärjestelmän suojelemista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen ja selvittämisen keinoin, koska jäsenvaltioiden yksittäiset toimenpiteet rahoitusjärjestelmiensä suojelemiseksi voisivat olla sisämarkkinoiden toiminnan sekä oikeusvaltioperiaatteen ja unionin yleisen järjestyksen perusteiden kannalta soveltumattomia, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (51) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen (perusoikeuskirjan 7 artikla), oikeutta henkilötietojen suojaan (perusoikeuskirjan 8 artikla) ja elinkeinovapautta (perusoikeuskirjan 16 artikla).
- (52) Laatiessaan kertomusta, jossa arvioidaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa, komission olisi otettava asianmukaisesti huomioon perusoikeuskirjassa tunnustettujen perusoikeuksien ja periaatteiden kunnioittaminen.
- (53) Koska hyväksytyt toimenpiteet olisi pantava täytäntöön kiireellisesti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa varten perustetun unionin järjestelmän lujittamiseksi, ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden sitoumukset edetä nopeasti direktiivin (EU) 2015/849 saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, direktiivin (EU) 2015/849 muutokset olisi saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2020. Jäsenvaltioiden olisi perustettava yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat rekisterit viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2020 ja trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat rekisterit viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2020. Keskitetyt rekisterit olisi liitettävä yhteen eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2021. Jäsenvaltioiden olisi perustettava keskitettyjä automatisoituja mekanismeja, jotta pankki- ja maksutilien sekä talletuslokeroiden haltijat voidaan tunnistaa viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2020.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (54) Euroopan tietosuojavaluuttuetta on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 2 päivänä helmikuuta 2017 ⁽²⁾.
- (55) Direktiivi (EU) 2015/849 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin (EU) 2015/849 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2015/849 seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat sekä kaikki muut henkilöt, jotka antavat joko suoraan tai muiden henkilöiden, joihin kyseinen toinen henkilö on etuyhteydessä, välityksellä aineellista apua, tukea tai neuvontaa veroasioissa pääasiallisena elinkeino- tai ammattitoimintana;”

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) kiinteistönvälittäjät, myös toimiessaan välittäjinä kiinteän omaisuuden vuokrauksessa, mutta ainoastaan liiketoimissa, joiden osalta kuukausivuokra on vähintään 10 000 euroa;”

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”g) palveluntarjoajat, jotka tarjoavat virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välisiä vaihtopalveluja;

h) lompakkopalvelujen tarjoajat;

i) taideteosten kauppaa käyvät tai siinä välittäjinä toimivat henkilöt, myös silloin, kun tätä tekevät taidegalleriat ja huutokauppakamarit, kun liiketoimen ja toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien sarjan arvo on vähintään 10 000 euroa;

j) taideteoksia säilyttävät taikka taideteosten kauppaa käyvät tai siinä välittäjinä toimivat henkilöt silloin, kun tätä tekevät vapaasatamat, kun liiketoimen ja toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien sarjan arvo on vähintään 10 000 euroa.”

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 4 alakohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) direktiivin (EU) 2017/541 (*) II ja III osastossa säädetyt terrorismirikokset, terroristiryhmään liittyvät rikokset ja terroritoimintaan liittyvät rikokset;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6).”;

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) neuvoston puitepäätöksen 2008/841/YOS (*) 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen rikollisjärjestöjen toiminta;

(*) Neuvoston puitepäätös 2008/841/YOS, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta (EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42).”;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 85, 18.3.2017, s. 3.

b) korvataan 6 alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) trustien osalta kaikkia seuraavia henkilöitä:

i) perustaja(t);

ii) trustin omaisuudenhoitaja(t);

iii) mahdollinen suojelija (mahdolliset suojelijat);

iv) edunsaajat tai, jos oikeudellisen järjestelyn tai oikeushenkilön edunsaajia ei ole vielä vahvistettu, ne henkilöryhmät, joiden pääasiallista etua silmällä pitäen oikeudellinen järjestely tai oikeushenkilö on perustettu tai toimii;

v) mikä tahansa muu luonnollinen henkilö, joka viime kädessä käyttää trustin osalta määräysvaltaa suoran tai välillisen omistuksen kautta tai muilla keinoin;”

c) korvataan 16 alakohta seuraavasti:

”16) ’sähköisellä rahalla’ direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä sähköistä rahaa, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua rahallista arvoa;”

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

”18) ’virtuaalivaluutoilla’ digitaalisia arvonkantajia, jotka eivät ole keskuspankin tai viranomaisen liikkeeseen laskemia tai takaamia, joita ei välttämättä ole kytketty lailliseksi maksuvälineeksi vahvistettuun valuuttaan ja joilla ei ole samaa oikeudellista asemaa kuin valuutalla tai rahalla mutta jotka luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt hyväksyvät vaihdantavälineenä ja joita voi siirtää, varastoida ja myydä sähköisesti;

19) ’lompakkopalvelujen tarjoajalla’ yhteisöä, joka tarjoaa palveluja yksityisten salausavaimien turvaamiseksi asiakkaidensa puolesta virtuaalivaluuttojen säilyttämiseksi, varastoimiseksi ja siirtämiseksi.”

3) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) alakohtaiset riskit, myös Eurostatin antamat arviot, jos niitä on saatavilla, rahanpesun rahallisista määristä kullakin näistä aloista;

c) rikollisten eniten käyttämät keinot laittomasti saadun hyödyn pesemiseen, myös erityisesti jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisissä liiketoimissa käytetyt keinot, jos niitä on saatavilla, riippumatta kolmannen maan yksilöimisestä suuririskiseksi 9 artiklan 2 kohdan nojalla.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio asettaa 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksen jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten saataville, jotta näiden olisi helpompi tunnistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski sekä ymmärtää, hallita ja vähentää sitä ja jotta muiden sidosryhmien, mukaan luettuina kansalliset lainsäätäjät, Euroopan parlamentti, Euroopan valvontaviranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskusten edustajat, olisi helpompi ymmärtää riskejä. Kertomukset on julkistettava viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun ne on asetettu jäsenvaltioiden saataville, lukuun ottamatta niitä kertomusten osia, jotka sisältävät luottamuksellisia tietoja.”

4) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) lisätään 4 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”f) selvittettävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmänsä institutionaalista rakennetta ja pääasiallisia menettelyjä, myös muun muassa rahanpesun selvittelykeskuksen, veroviranomaisten ja syyttävöviranomaisten osalta, sekä niille osoitettuja henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja, siltä osin kuin tällaisia tietoja on saatavilla;

g) selvittettävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä kansallisia toimia ja niihin osoitettuja resursseja (työvoima ja talousarvio).”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on asetettava riskiarvioidensa tulokset, mukaan luettuina niiden ajan tasalle saatetut osat, komission, Euroopan valvontaviranomaisten ja muiden jäsenvaltioiden saataville. Muut jäsenvaltiot voivat tarvittaessa toimittaa asiaa koskevia lisätietoja riskiarvion suorittavalle jäsenvaltiolle. Yhteenveto arviosta on asetettava julkisesti saataville. Yhteenveto ei saa sisältää luottamuksellisia tietoja.”

5) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle valta antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään suuririskiset kolmannet maat ottaen huomioon strategiset puutteet erityisesti seuraavilla aloilla:

a) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva oikeudellinen ja institutionaalinen kehys, erityisesti

i) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen säätäminen rangaistavaksi;

ii) asiakkaan tuntemisvelvollisuuteen liittyvät toimenpiteet;

iii) tietojen säilyttämiseen liittyvät vaatimukset;

iv) epäilyttävistä liiketoimista ilmoittamiseen liittyvät vaatimukset;

v) oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tarkkojen ja oikea-aikaisten tietojen saatavuus toimivaltaisille viranomaisille;

b) kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten valtuudet ja menettelyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, myös asianmukaisen tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset, sekä kolmannen maan yhteistyötä ja tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa koskevat käytännöt;

c) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän tehokkuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien käsittelyssä.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio ottaa 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä laatiessaan huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen laatimat asiaankuuluvat arvioinnit tai raportit.”

6) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä luotto- ja finanssilaitoksiaan ylläpitämästä anonyymejä tilejä, anonyymejä haltijavastakirjoja tai anonyymejä tallelokeroita. Jäsenvaltioiden on kaikissa tapauksissa edellytettävä, että olemassa olevien anonyymien tilien, anonyymien haltijavastakirjojen tai anonyymien tallelokeroiden omistajiin ja edunsaajiin ryhdytään soveltamaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2019 ja joka tapauksessa ennen kuin näitä tilejä, haltijavastakirjoja tai tallelokeroita käytetään millään tavalla.”

7) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) maksuvälinettä ei voi ladata uudelleen tai maksuvälineen maksutapahtumien kuukausittainen enimmäismäärä on 150 euroa, joka voidaan käyttää vain kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) maksuvälineeseen voi tallentaa sähköisesti enintään 150 euroa;”

ii) kumotaan toinen alakohta;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta lunastettaessa tai nostettaessa käteistä sähköisen rahan raha-arvosta, jos lunastettava määrä ylittää 50 euroa, eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 (*) 4 artiklan 6 alakohdassa määritellyissä etämaksutapahtumissa, jos maksettu määrä ylittää 50 euroa liiketoimea kohden.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).";

c) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumien vastaanottajina toimivat luotto- ja finanssilaitokset hyväksyvät kolmansissa maissa myönnettyillä anonyymeillä ennalta maksetuilla kortteilla suoritettavat maksut ainoastaan siinä tapauksessa, että kortit täyttävät 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia vastaavat vaatimukset.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla hyväksymättä alueellaan anonyymejä ennalta maksettuja kortteja käyttämällä suoritettuja maksuja."

8) Muutetaan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) asiakkaan tunnistaminen ja tämän henkilöllisyyden todentaminen luotettavasta ja riippumattomasta lähteestä peräisin olevien asiakirjojen tai tietojen perusteella, mukaan luettuina, jos niitä on saatavilla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014 (*) säädetyt sähköisen tunnistamisen menetelmät ja niihin liittyvät luottamuspalvelut tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemät, tunnustamat tai hyväksymät muut suojatut etäältä tai sähköisesti toteutettavat tunnistusprosessit;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).";

b) lisätään b alakohdan loppuun virke seuraavasti:

"Kun tunnistettu tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on 3 artiklan 6 alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu ylempään johtoon kuuluva henkilö, ilmoitusvelvollisten on toteutettava tarvittavat kohtuulliset toimenpiteet sen luonnollisen henkilön henkilöllisyyden todentamiseksi, joka kuuluu ylempään johtoon, ja pidettävä kirjaa toteutetuista toimituksista sekä mahdollisista todentamismenettelyn aikana esiin tulleista vaikeuksista."

9) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan virke seuraavasti:

"Ilmoitusvelvollisten on hankittava todiste rekisteröinnistä tai rekisteriote aloittaessaan uuden liikesuhteen sellaisen yhtiön tai muun oikeushenkilön taikka sellaisen trustin tai oikeudellisen järjestelyn, jolla on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla, jäljempänä 'vastaavanlainen oikeudellinen järjestely', kanssa, jonka tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot on rekisteröitävä 30 tai 31 artiklan nojalla.;"

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä kaikkien uusien asiakkaiden lisäksi tarkoituksenmukaisissa tilanteissa olemassa oleviin asiakkaisiin riskialttiuden perusteella tai silloin, kun asiakkaan merkitykselliset olosuhteet muuttuvat tai kun ilmoitusvelvollisella on lakisääteinen velvollisuus ottaa kyseisen kalenterivuoden aikana yhteyttä asiakkaaseen tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevien merkityksellisten tietojen tarkistamista varten tai jos ilmoitusvelvollisella on ollut tällainen velvollisuus neuvoston direktiivin 2011/16/EU (*) nojalla.

(*) Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1)."

10) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Tämän direktiivin 18 a–24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa sekä muissakin jäsenvaltioiden tai ilmoitusvelvollisten yksilöimissä suuririskisemmissä tapauksissa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä hallitukseen ja vähentääkseen näitä riskejä asianmukaisesti.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset tutkivat, niin pitkälle kuin se on kohtuullisesti mahdollista, kaikkien sellaisten liiketoimien taustan ja tarkoituksen, jotka täyttävät vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

- i) ne ovat monimutkaisia liiketoimia;
- ii) ne ovat poikkeuksellisen suuria liiketoimia;
- iii) ne toteutetaan epätavallisella tavalla;
- iv) niillä ei ole selvää taloudellista tai laillista tarkoitusta.

Ilmoitusvelvollisten on erityisesti vahvistettava liikesuhteen valvonnan astetta ja luonnetta, jotta voidaan selvittää, vaikuttavatko kyseiset liiketoimet tai toimet epäilyttäviltä.”

11) Lisätään artikla seuraavasti:

"18 a artikla

1. Kun liikesuhteissa tai liiketoimissa on mukana 9 artiklan 2 kohdan nojalla yksilöityjä suuririskisiä kolmansia maita, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat seuraavia tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä:

- a) lisätietojen hankkiminen asiakkaasta ja yhdestä tai useammasta tosiasiallisesta omistajasta ja edunsaajasta;
- b) lisätietojen hankkiminen liikesuhteen aiotusta luonteesta;
- c) tietojen hankkiminen asiakkaan ja yhden tai useamman tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan varojen ja varallisuuden alkuperästä;
- d) tietojen hankkiminen aiottujen tai suoritettujen liiketoimien syistä;
- e) ylemmän johdon hyväksynnän saaminen liikesuhteen aloittamiselle tai jatkamiselle;
- f) liikesuhteen tehostettu seuranta lisäämällä toteutettavien tarkastusten lukumäärää, parantamalla niiden ajoitusta ja valikoimalla lisätarkastuksia edellyttävät liiketoimien sarjat.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että ilmoitusvelvolliset varmistavat soveltuvin osin, että ensimmäinen maksu suoritetaan sellaisessa luottolaitoksessa asiakkaan nimissä olevan tilin kautta, johon sovelletaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, jotka eivät ole vähemmän tehokkaita kuin tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi ja unionin kansainvälisiä velvoitteita noudattaen jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat soveltuvin osin lisäksi yhtä tai useampaa riskinvähentämistoimenpidettä luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin, jotka suorittavat liiketoimia, joissa on mukana 9 artiklan 2 kohdan nojalla yksilöityjä suuririskisiä kolmansia maita. Näihin toimenpiteisiin kuuluu yksi tai useampi seuraavista:

- a) tehostettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden täydentävien osien soveltaminen;
- b) tehostettujen asiaankuuluvien ilmoitusmekanismien tai liiketoimia koskevien järjestelmällisten ilmoitusten käyttöönotto;
- c) liikesuhteiden tai liiketoimien rajoittaminen 9 artiklan 2 kohdan nojalla suuririskisiksi yksilöidyistä kolmansista maista tulevien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi jäsenvaltioiden on sovellettava soveltuvin osin yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä 9 artiklan 2 kohdan nojalla suuririskiseksi yksilöityjen kolmansien maiden osalta unionin kansainvälisiä velvoitteita noudattaen:

- a) kyseisen maan ilmoitusvelvollisten tytäryritysten tai sivuliikkeiden tai edustustojen perustamisen kieltäminen tai muulla tavoin sen huomioon ottaminen, että kyseinen ilmoitusvelvollinen on maasta, jolla ei ole riittäviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä;
- b) ilmoitusvelvollisten kieltäminen perustamasta sivuliikkeitä tai edustustoja kyseiseen maahan tai muulla tavoin sen huomioon ottaminen, että kyseinen sivuliike tai edustusto olisi maassa, jolla ei ole riittäviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä;
- c) sen edellyttäminen, että lisätään ilmoitusvelvollisten kyseiseen maahan sijoittautuneisiin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin kohdistuvaa valvontatarkkailua tai ulkoista tarkastusta koskevia vaatimuksia;
- d) sen edellyttäminen, että lisätään finanssiryhmien kyseiseen maahan sijoittautuneisiin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin kohdistuvia ulkoista tarkastusta koskevia vaatimuksia;
- e) sen edellyttäminen, että luotto- ja finanssilaitokset tarkistavat ja muuttavat kirjeenvaihtajasuhteitaan kyseisessä maassa vastapuolina olevien laitosten kanssa tai tarvittaessa lopettavat ne.

4. Saattaessaan voimaan tai soveltaessaan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan otettava huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen laatimat asiaankuuluvat arvioinnit tai raportit yksittäisiin kolmansiin maihin liittyvistä riskeistä.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, ennen kuin ne saattavat voimaan tai soveltavat 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.”

12) Korvataan 19 artiklan johdantokappale seuraavasti:

”Kun on kyse rajat ylittävistä kirjeenvaihtajasuhteista, joihin liittyy maksujen suorittaminen vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa, jäsenvaltioiden on 13 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi edellytettävä, että niiden luotto- ja finanssilaitokset liikesuhteen aloittaessaan”.

13) Lisätään artikla seuraavasti:

”20 a artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo nimenomaisista tehtävistä, joita kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaan pidetään 3 artiklan 9 alakohtaa sovellettaessa merkittävänä julkisina tehtävinä. Jäsenvaltioiden on pyydettävä kutakin alueillaan akkreditoitua kansainvälistä järjestöä laatimaan ja pitämään ajan tasalla luettelo merkittävistä julkisista tehtävistä kyseisessä kansainvälisessä järjestössä 3 artiklan 9 alakohdan soveltamiseksi. Kyseiset luettelot on lähetettävä komissiolle, ja ne voidaan julkistaa.

2. Komissio laatii ja pitää ajan tasalla luettelon nimenomaisista tehtävistä, joita pidetään merkittävänä julkisina tehtävinä unionin toimielinten ja elinten tasolla. Kyseiseen luetteloon on sisällyttävä myös tehtävät, joissa kolmansien maiden ja unionin tasolla akkreditoitujen kansainvälisten elinten edustajat voivat toimia.

3. Komissio kokoaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen luetteloiden perusteella yhden ainoan luettelon kaikista merkittävistä julkisista tehtävistä 3 artiklan 9 alakohdan soveltamiseksi. Kyseinen yksi ainoa luettelo on julkistettava.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa luettelossa olevia tehtäviä on käsiteltävä 41 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.”

14) Korvataan 27 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset, joiden puoleen asiakas ohjataan, toteuttavat riittävät toimet sen varmistamiseksi, että kolmas osapuoli toimittaa pyynnöstä viipymättä tarvittavat jäljennökset tunnistamista ja henkilöllisyyden todentamista koskevista tiedoista, mukaan luettuina, jos niitä on saatavilla, asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädetty sähköisen tunnistamisen menetelmillä saadut tiedot ja niihin liittyvät luottamuspalvelut tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemät, tunnustamat tai hyväksymät muut suojatut etäältä tai sähköisesti toteutettavat tunnistusprosessit.”

15) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle perustetut yhtiöt ja muut oikeushenkilöt veloitetaan hankkimaan riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajistaan ja edunsaajistaan, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot niiden hallussa olevista omistusosuuksista, ja pitämään ne hallussaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan rikkomisiin sovelletaan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia toimenpiteitä tai seuraamuksia.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat, myös silloin kun tämä tapahtuu osakkeiden, äänioikeuksien, omistusoikeuksien, haltijaosakkeiden kautta tai määräysvaltaa muilla keinoin käyttäen, antavat kyseisille yhtiöille tai muille oikeushenkilöille kaikki tiedot, joita nämä tarvitsevat noudattaakseen ensimmäisen alakohdan vaatimuksia.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 3 kohdassa tarkoitetun keskitetyn rekisterin sisältämät tiedot ovat riittävät, tarkat ja ajantasaiset, ja otettava käyttöön mekanismeja tätä varten. Tällaisiin mekanismeihin on sisällyttävä se, että ilmoitusvelvolliset ja, jos se on tarkoituksenmukaista ja siltä osin kuin tällä vaatimuksella ei tarpeettomasti puututa niiden tehtäviin, toimivaltaiset viranomaiset veloitetaan ilmoittamaan kaikista eroavuuksista, joita ne havaitsevat keskitetyissä rekistereissä saatavilla olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen ja saatavillaan olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettujen eroavuuksien tapauksessa varmistettava, että eroavuuksien ratkaisemiseksi toteutetaan ajallaan asianmukaisia toimia ja että tarvittaessa sitä ennen keskitettyyn rekisteriin sisällytetään maininta asiasta.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa seuraavien saatavilla:

a) toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset rajoituksitta;

b) ilmoitusvelvolliset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa puitteissa II luvun mukaisesti;

c) suuri yleisö.

Edellä c alakohdassa tarkoitetuille henkilöille on sallittava pääsy vähintään tietoihin tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan nimestä, syntymäkuukaudesta ja -vuodesta sekä asuinmaasta ja kansalaisuudesta sekä hallussa olevan omistusosuuden luonteesta ja laajuudesta.

Jäsenvaltiot voivat kansallisessa oikeudessa määrittävin edellytyksin säätää pääsystä lisätietoihin, joiden avulla voidaan tunnistaa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja. Näihin lisätietoihin on sisällyttävä vähintään tiedot syntymäajasta tai yhteystiedot tietosuojasääntöjen mukaisesti.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Jäsenvaltiot voivat halutessaan asettaa 3 kohdassa tarkoitetuissa kansallisissa rekistereissä olevat tiedot saataville siten, että ehtona on sähköinen kirjautuminen ja sellaisen maksun suorittaminen, joka ei saa ylittää tietojen saataville asettamisesta aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia, mukaan luettuina rekisterin ylläpidosta ja kehittämisestä aiheutuvat kustannukset”;

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja rahanpesun selvittelykeskuksilla on pääsy ajallaan ja esteettä kaikkiin 3 kohdassa tarkoitetussa keskitetyssä rekisterissä oleviin tietoihin rajoituksitta ja asianomaista yhteisöä varoittamatta. Jäsenvaltioiden on sallittava myös ilmoitusvelvollisten pääsy tietoihin ajallaan niiden toteuttaessa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä II luvun mukaisesti.

Toimivaltaisia viranomaisia, joille myönnetään pääsy 3 kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin, ovat ne viranomaiset, joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvollisuuksia, sekä veroviranomaiset, ilmoitusvelvollisten valvontaviranomaiset ja viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu rahanpesun ja siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinta ja syytteenpano sekä rikoksen tuottaman hyödyn jäljittäminen ja takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen.”;

f) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset voivat antaa 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot ajallaan ja maksutta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja rahanpesun selvittelykeskuksille.”;

g) korvataan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

”9. Kansallisessa lainsäädännössä määriteltävissä poikkeustapauksissa, joissa 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu pääsy asettaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille tai joissa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on alaikäinen tai muuten rajoitetusti oikeustoimikelpoinen, jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta, jonka mukaan tällainen pääsy kaikkiin tosiasiallisiin omistajaa ja edunsaajaa koskeviin tietoihin tai osaan niistä voidaan tapauskohtaisesti evätä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä poikkeukset myönnetään tapauksen poikkeuksellisen luonteen yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella. Oikeus hakea poikkeusta koskevaan päätökseen muutosta hallintoviranomaiselta ja oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin on taattava. Poikkeuksia myöntäneen jäsenvaltion on julkaistava vuotuisia tilastotietoja myönnettyjen poikkeusten lukumäärästä ja ilmoitetuista perusteluista ja ilmoitettava tiedot komissiolle.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla myönnetty poikkeukset eivät koske luotto- ja finanssilaitoksia tai 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia, jotka ovat virkamiehiä.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen rekisterien liittäminen yhteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 (*) 22 artiklan 1 kohdalla perustetun eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden liittäminen keskusjärjestelmään on toteutettava direktiivin (EU) 2017/1132 24 artiklan ja tämän direktiivin 31 a artiklan mukaisesti hyväksytyillä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettujen teknisten eritelmien ja menettelyjen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ovat saatavilla direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 1 kohdalla perustettujen rekistereiden yhteenliittämissä järjestelmän kautta 5, 5 a ja 6 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettujen jäsenvaltioiden kansallisten lakien mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämissä järjestelmän kautta vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun yhtiö tai muu oikeushenkilö on poistettu rekisteristä. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa erilaisten pääsyoikeuksien toteuttamiseksi tämän artiklan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).”

16) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä artiklaa sovelletaan trusteihin ja vastaavanlaisiin oikeudellisiin järjestelyihin, kuten muiden muassa fiducie, tietyn tyyppiset Treuhand-järjestelyt tai fideicomiso, kun niillä on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ominaisuudet, joiden avulla voidaan määrittää, milloin oikeudellisilla järjestelyillä on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla niiden lainsäädännön alaisten tällaisten oikeudellisten järjestelyjen osalta.

Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että kunkin kyseisessä jäsenvaltiossa hallinnoitavan express trust-järjestelyn omaisuudenhoitajat hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot trustin tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista ja pitävät ne hallussaan. Kyseisiin tietoihin on sisällyttävä seuraavien tunnistetiedot:

a) perustaja(t);

- b) trustin omaisuudenhoitaja(t);
- c) mahdollinen suojelija (mahdolliset suojelijat);
- d) edunsaajat tai edunsaajien ryhmä;
- e) mikä tahansa muu luonnollinen henkilö, joka käyttää trustin osalta tosiasiallista määräysvaltaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan rikkomisiin sovelletaan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoitavia toimenpiteitä tai seuraamuksia.”;

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että trustin omaisuudenhoitajat tai henkilöt, jotka ovat vastaavassa asemassa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa vastaavanlaisissa oikeudellisissa järjestelyissä, ilmoittavat asemastaan ja antavat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ajallaan ilmoitusvelvollisille, kun ne trustin omaisuudenhoitajan tai henkilön, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, ominaisuudessa solmivat liikesuhteen tai suorittavat yksittäisen liiketoimen, joka ylittää 11 artiklan b, c ja d alakohdassa säädettyt kynnyksarvot.”;

- c) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot 1 kohdassa tarkoitetuista express trust -järjestelyistä ja vastaavanlaisista oikeudellisista järjestelyistä on säilytettävä sen jäsenvaltion perustamassa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja sisältävässä keskitetyssä rekisterissä, johon trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, on sijoittautunut tai jossa tämä asuu.

Jos trustin omaisuudenhoitajan tai henkilön, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, sijoittautumis- tai asuinpaikka on unionin ulkopuolella, 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen säilytettävä sen jäsenvaltion perustamassa keskitetyssä rekisterissä, jossa trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, aloittaa liikesuhteen tai hankkii kiinteää omaisuutta trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn nimissä.

Jos trustin omaisuudenhoitajat tai henkilöt, jotka ovat vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin tai asuvat eri jäsenvaltioissa tai jos trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, aloittaa useita liikesuhteita trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn nimissä eri jäsenvaltioissa, todistuksen rekisteröinnistä tai rekisteriotteen yhden jäsenvaltion rekisterissä olevista tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevista tiedoista voidaan katsoa riittävän osoitukseksi rekisteröintivelvoitteen täyttämisestä.”;

- d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa seuraavien saatavilla:

- a) toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset rajoituksitta;
- b) ilmoitusvelvolliset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa puitteissa II luvun mukaisesti;
- c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka voi osoittaa oikeutetun edun asiassa;
- d) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka esittää sellaiseen trustiin tai vastaavanlaiseen oikeudelliseen järjestelyyn liittyvän kirjallisen pyynnön, jolla on määräysvallan tuottava omistusosuus missä tahansa muussa kuin 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuissa yhtiöissä tai muussa oikeushenkilössä siten, että sillä on suoraa tai välillistä omistusta, haltijaosakkeet mukaan luettuina, tai se käyttää määräysvaltaa muilla keinoin.

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saatavilla oleviin tietoihin on sisällyttävä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan nimi, syntymäkuukausi ja -vuosi sekä asuinmaa ja kansalaisuus sekä hallussa olevan omistusosuuden luonne ja laajuus.

Jäsenvaltiot voivat kansallisessa oikeudessa määrittävin edellytyksin säätää pääsystä lisätietoihin, joiden avulla voidaan tunnistaa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja. Näihin lisätietoihin on sisällyttävä vähintään tiedot syntymäajasta tai yhteystiedot tietosuojasääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sallia laajemman pääsyn rekisterin sisältämiin tietoihin kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

Toimivaltaisia viranomaisia, joille myönnetään pääsy 3 a kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin, ovat ne viranomaiset, joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvollisuuksia, sekä veroviranomaiset, ilmoitusvelvollisten valvontaviranomaiset ja viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu rahanpesun ja siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinta ja syytteenpano sekä rikoksen tuottaman hyödyn jäljittäminen, takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen.”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Jäsenvaltiot voivat halutessaan asettaa 3 a kohdassa tarkoitetuissa kansallisissa rekistereissä olevat tiedot saataville siten, että ehtona on sähköinen kirjautuminen ja sellaisen maksun suorittaminen, joka ei saa ylittää tietojen saataville asettamisesta aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia, mukaan luettuina kustannukset rekisterin ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.”;

f) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 3 a kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen rekisterin sisältämät tiedot ovat riittävät, tarkat ja ajantasaiset, ja otettava käyttöön mekanismeja tätä varten. Tällaisiin mekanismeihin on sisällytettävä se, että ilmoitusvelvolliset ja toimivaltaiset viranomaiset – jos se on tarkoituksenmukaista ja siltä osin kuin tällä vaatimuksella ei tarpeettomasti puututa niiden tehtäviin – velvoitetaan ilmoittamaan kaikista eroavuuksista, joita ne havaitsevat keskitetyissä rekistereissä saatavilla olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen ja saatavilla olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettujen eroavuuksien tapauksessa varmistettava, että eroavuuksien ratkaisemiseksi toteutetaan ajallaan asianmukaisia toimia ja että tarvittaessa sitä ennen keskitettyyn rekisteriin sisällytetään maininta asiasta.”;

g) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset voivat antaa 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot ajallaan ja maksutta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja rahanpesun selvittelykeskuksille.”;

h) lisätään kohta seuraavasti:

”7 a. Kansallisessa lainsäädännössä määriteltävissä poikkeustapauksissa, joissa 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu pääsy asettaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille tai joissa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on alaikäinen tai muuten rajoitetusti oikeustoimikelpoinen, jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta, jonka mukaan tällainen pääsy kaikkiin tosiasiallisiin omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin tai osaan niistä voidaan tapauskohtaisesti evätä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä poikkeukset myönnetään tapauksen poikkeuksellisen luonteen yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella. Oikeus hakea poikkeusta koskevaan päätökseen muutosta hallintoviranomaiselta ja oikeus tehokkaasiin oikeussuojakeinoihin on taattava. Poikkeuksia myöntäneen jäsenvaltion on julkaistava vuotuisia tilastotietoja myönnettyjen poikkeusten lukumäärästä ja ilmoitetuista perusteluista ja ilmoitettavat tiedot komissiolle.

Ensimmäisen alakohdan nojalla myönnetty poikkeukset eivät koske luotto- ja finanssilaitoksia eivätkä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia, jotka ovat virkamiehiä.

Kun jäsenvaltio päättää säätää ensimmäisen alakohdan mukaisesta poikkeuksesta, se ei saa rajoittaa toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten pääsyä tietoihin.”;

i) kumotaan 8 kohta;

j) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 3 a kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen rekisterien liitetään yhteen direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 1 kohdalla perustettujen eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden liittäminen keskusjärjestelmään on toteutettava direktiivin (EU) 2017/1132 24 artiklan ja tämän direktiivin 31 a artiklan mukaisesti hyväksytyillä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettujen teknisten eritelmien ja menettelyjen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen saatavilla direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 2 kohdalla perustettujen rekistereiden yhteenliittämisjärjestelmän kautta tämän artiklan 4 ja 5 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettujen jäsenvaltioiden kansallisten lakien mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta asetetaan saataville sellaisia 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat ajantasaisia ja vastaavat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, ja että pääsy näihin tietoihin toteutetaan tietosuojasääntöjen mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun 3 a kohdassa tarkoitettujen tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen rekisteröinnin perusteita ei enää ole olemassa. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä komission kanssa erilaisten pääsyoikeuksien toteuttamiseksi 4 ja 4 a kohdan mukaisesti.”;

k) lisätään kohta seuraavasti:

”10. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2019 1 kohdassa tarkoitettujen trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen luokat, ominaisuuksien kuvaus, nimet ja soveltuvin osin oikeusperusta. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kootun luettelon kyseisistä trusteeista ja vastaavanlaisista oikeudellisista järjestelyistä viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2019.

Komissio antaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, onko kaikki jäsenvaltioiden lainsäädännön alaiset 1 kohdassa tarkoitettut trustit ja vastaavanlaiset oikeudelliset järjestelyt tunnistettu asianmukaisesti ja sovelletaanko niihin tässä direktiivissä säädettyjä velvoitteita. Komissio toteuttaa tapauksen mukaan tarvittavat toimet kyseisessä kertomuksessa esitettyjen havaintojen perusteella.”

17) Lisätään artikla seuraavasti:

”31 a artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Komissio hyväksyy tarvittaessa direktiivin (EU) 2017/1132 24 artiklan mukaisesti hyväksymiensä täytäntöönpanosäädösten lisäksi ja tämän direktiivin 30 ja 31 artiklan soveltamisalan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksillä 30 artiklan 10 kohdassa ja 31 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden yhteenliittämiseksi tarvittavia teknisiä eritelmiä ja menettelyjä seuraavista:

- a) tekninen eritelmä, jossa määritellään tekniset tiedot, jotka keskusjärjestelmä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen, sekä tällaisten tietojen tallentamis-, käyttö- ja suojamenetelmä;
- b) yhteiset kriteerit, joiden mukaisesti tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat saatavilla rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta, jäsenvaltioiden myöntämän pääsyoikeuden mukaan;
- c) tekniset yksityiskohdat siitä, miten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot on tarkoitus asettaa saataville;
- d) rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tarjoamien palvelujen saatavuutta koskevat tekniset ehdot;
- e) yksityiskohtaiset tekniset säännöt siitä, miten erilaiset pääsyoikeudet tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin toteutetaan 30 artiklan 5 kohdan ja 31 artiklan 4 kohdan perusteella;
- f) maksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt silloin, kun pääsystä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin on suoritettava maksu 30 artiklan 5 a kohdan ja 31 artiklan 4 a kohdan mukaisesti, ottaen huomioon käytettävissä olevat maksujärjestelyt, kuten etämaksutapahtumat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 64 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komission on täytäntöönpanosäädöksissään pyrittävä käyttämään uudelleen toimivaksi osoitettua teknologiaa ja olemassa olevia käytäntöjä. Komission on varmistettava, että kehitettävistä järjestelmistä ei aiheudu enempää kustannuksia kuin on ehdottoman välttämätöntä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Komission täytäntöönpanosäädöksille on oltava luonteenomaista avoimuus sekä kokemusten ja tietojen vaihto komission ja jäsenvaltioiden välillä.”

18) Lisätään 32 artiklaan kohta seuraavasti:

”9. Kunkin rahanpesun selvittelykeskuksen on tehtäväänsä hoitaessaan voitava pyytää, saada ja käyttää miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta peräisin olevia tietoja tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä tarkoitusta varten, vaikka aiempaa ilmoitusta ei tehdä 33 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 34 artiklan 1 kohdan nojalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 34 artiklan 2 kohdan soveltamista.”

19) Lisätään artikla seuraavasti:

”32 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön keskitettyjä automatisoituja mekanismeja, kuten keskitettyjä rekistereitä tai keskitettyjä sähköisiä tietojenhakujärjestelmiä, joiden avulla voidaan ajallaan tunnistaa mikä tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on niiden alueella toimivassa luottolaitoksessa olevan IBAN-tunnisteen maksutilin ja pankkitilin, sellaisena kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 260/2012 (*), sekä tallelokeroon haltija tai jolla on määräysvalta tällaiseen tiliin tai tallelokeroon. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden kansallisten mekanismien ominaisuudet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa keskitetyissä mekanismeissa olevat tiedot ovat suoraan kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla välittömästi ja suodattamattomina. Kyseisten tietojen on oltava myös kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla niiden tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mikä tahansa rahanpesun selvittelykeskus voi antaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa keskitetyissä mekanismeissa säilytettävät tiedot mille tahansa toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle ajallaan 53 artiklan mukaisesti.

3. Seuraavien tietojen on oltava saatavilla 1 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen mekanismien kautta siten, että niihin voidaan tehdä hakuja:

- asiakastilin haltijan ja kaikkien sellaisten henkilöiden osalta, jotka oletettavasti toimivat asiakkaan puolesta: nimi ja joko 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero,
- asiakastilin haltijan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan osalta: nimi ja joko 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero;
- pankki- tai maksutilin osalta: IBAN-numero ja tilin avaamis- ja sulkemispäivä,
- tallelokeroon osalta: vuokraajan nimi ja joko 13 artiklan 1 kohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero sekä vuokra-ajan pituus.

4. Jäsenvaltiot voivat harkita edellyttävänsä, että muiden tietojen, jotka katsotaan olennaisiksi, jotta rahanpesun selvittelykeskukset ja toimivaltaiset viranomaiset voivat täyttää tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa, on oltava saatavilla keskitettyjen mekanismien kautta siten, että niihin voidaan tehdä hakuja.

5. Komissio antaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan edellytykset sekä tekniset eritelmit ja menettelyt keskitettyjen automatisoitujen mekanismien turvallisuudelle ja tehokkaalle yhteenliittämiselle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).”

20) Lisätään artikla seuraavasti:

”32 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava rahanpesun selvittelykeskuksille ja toimivaltaisille viranomaisille pääsy tietoihin, joiden avulla voidaan ajallaan tunnistaa mikä tahansa kiinteää omaisuutta omistava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, myös rekistereiden tai sähköisten tietojenhakujärjestelmien kautta, jos tällaisia rekistereitä tai järjestelmiä on saatavilla.

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan rekistereihin sisältyvien tietojen yhdenmukaistamisen tarpeellisuus ja oikeasuhteisuus sekä arvioidaan tarve kyseisten rekistereiden yhteenliittämiselle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.”

21) Korvataan 33 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) toimittamalla rahanpesun selvittelykeskukselle suoraan sen pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot.”

22) Lisätään 34 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden nimeämien itsesääntelyelinten on julkaistava vuosikertomus, johon sisältyy tietoja seuraavista:

a) 58, 59 ja 60 artiklan nojalla toteutetut toimenpiteet;

b) soveltuvin osin 61 artiklassa tarkoitettujen rikkomisia koskevien vastaanotettujen ilmoitusten lukumäärä;

c) soveltuvin osin 1 kohdassa tarkoitetun itsesääntelyelimen vastaanottamien ilmoitusten lukumäärä ja itsesääntelyelimen rahanpesun selvittelykeskukselle toimittamien ilmoitusten lukumäärä;

d) soveltuvin osin niiden 47 ja 48 artiklan nojalla toteutettujen toimenpiteiden lukumäärä ja kuvaus, jotka on toteutettu ilmoitusvelvollisten seuraavissa säännöksissä tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen valvomiseksi:

i) 10–24 artikla (asiakkaan tuntemisvelvollisuus);

ii) 33, 34 ja 35 artikla (epäilyttävistä liiketoimista ilmoittaminen);

iii) 40 artikla (tietojen säilyttäminen); ja

iv) 45 ja 46 artikla (sisäiset tarkastukset).”

23) Korvataan 38 artikla seuraavasti:

”38 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöitä, myös ilmoitusvelvollisen työntekijöitä ja edustajia, jotka ilmoittavat rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, suojellaan lain nojalla uhkailulle, kostotoimenpiteille tai vihamielisille teoille alttiiksi joutumiselta ja erityisesti kielteisiltä tai syrjiviltä toimilta työpaikalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöt, jotka ovat joutuneet alttiiksi uhkailulle, kostotoimenpiteille tai vihamielisille teoille tai kielteisille tai syrjiville toimille työpaikalla siksi, että he ovat ilmoittaneet rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, voivat tehdä turvallisesti valituksen asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tällaisilla yksityishenkilöillä on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tämän kohdan mukaisten oikeuksiensa turvaamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta rahanpesun selvittelykeskuksen keräämien tietojen luottamuksellisuutta.”

24) Korvataan 39 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tämän artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei estä tietojen ilmaisemista jäsenvaltioiden luotto- ja finanssilaitosten välillä edellyttäen, että ne kuuluvat samaan konserniin, tai näiden laitosten ja niiden kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden ja enemmistöomisteisten tytäryritysten välillä edellyttäen, että nämä sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset noudattavat täysimääräisesti koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä, myös konsernin sisäistä tietojenvaihtoa koskevia menettelyjä 45 artiklan mukaisesti, ja että koko konsernia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt täyttävät tässä direktiivissä säädetty vaatimukset.”

25) Muutetaan 40 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) asiakkaan tuntemisvelvollisuuden osalta jäljennökset asiakirjoista ja tiedoista, joita tarvitaan II luvussa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien velvoitteiden noudattamiseksi, mukaan luettuina, jos niitä on saatavilla, asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädettyjen sähköisen tunnistamisen menetelmien ja niihin liittyvien luottamuspalvelujen tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemien, tunnustamien tai hyväksymien muiden suojattujen etäältä tai sähköisesti toteutettavien tunnistusprosessien avulla saadut tiedot, viiden vuoden ajan asiakassuhteen päättymisestä tai yksittäisen liiketoimen suorittamispäivästä;”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Tässä kohdassa tarkoitettua säilyttämisaikaa, mukaan luettuna säilyttämisaika, jota voidaan jatkaa enintään viidellä vuodella, sovelletaan myös tietoihin, jotka ovat saatavilla 32 a artiklassa tarkoitettujen keskitettyjen mekanismien kautta.”

26) Korvataan 43 artikla seuraavasti:

”43 artikla

Tämän direktiivin mukaista henkilötietojen käsittelyä 1 artiklassa tarkoitetun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (*) mukaisena yleistä etua koskevana asiana.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).”

27) Korvataan 44 artikla seuraavasti:

”44 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 7 artiklan mukaisten riskiarvioidensa valmistelun edistämiseksi varmistettava, että ne pysyvät tarkastelemaan rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiensä tehokkuutta ylläpitämällä kattavia tilastoja kyseisten järjestelmien tehokkuuteen vaikuttavista seikoista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tilastoihin on sisällyttävä

a) tiedot, joilla mitataan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eri alojen kokoa ja merkitystä, mukaan luettuina luonnollisten henkilöiden ja yhteisöjen määrä kullakin alalla ja kunkin alan taloudellinen merkitys;

b) tiedot, joilla mitataan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansallisen torjuntajärjestelmän puitteissa tehtyjä ilmoituksia ja tutkimuksia sekä pidettyjä oikeuskäsittelyjä, mukaan luettuina rahanpesun selvittelykeskukselle epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten lukumäärä ja kyseisten ilmoitusten seurantatoimet sekä vuotuiset tiedot tutkittujen tapausten, syytteen esitettyjen henkilöiden ja rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista rikoksista tuomittujen henkilöiden lukumäärästä, esirikosten tyypeistä, jos tietoja on saatavilla, ja jäädytettyjen, takavarikoitujen tai menetetyksi tuomittujen varojen euromääräisestä arvosta;

c) jos saatavilla, tiedot, joissa esitetään lisätutkimuksia aiheuttavien ilmoitusten lukumäärä ja prosenttiosuus sekä ilmoitusvelvollisille annettava vuotuinen kertomus, jossa yksilöidään niiden tekemien ilmoitusten hyödyllisyys ja seurantatoimet;

d) tiedot sellaisten rajat ylittävien tietopyyntöjen lukumäärästä, jotka rahanpesun selvittelykeskus on esittänyt tai vastaanottanut, joihin se on kieltäytynyt vastaamasta tai joihin se on vastannut osittain tai kokonaan, jaoteltuina vastapuolena olevan maan mukaan;

e) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvästä valvonnasta vastaaville toimivaltaisille viranomaisille osoitetut henkilöresurssit sekä rahanpesun selvittelykeskukselle osoitetut henkilöresurssit 32 artiklassa määritettyjen tehtävien hoitamiseksi;

f) toimitiloissa ja niiden ulkopuolella toteutettavien valvontatoimien lukumäärä, valvontatoimien perusteella havaittujen rikkomusten lukumäärä ja valvontaviranomaisten soveltamat seuraamukset tai hallinnolliset toimenpiteet.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tilastoista julkaistaan vuosittain yhteenveto.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain 2 kohdassa tarkoitetut tilastot. Komissio julkaisee vuosikertomuksen, jossa esitetään yhteenveto 2 kohdassa tarkoitetuista tilastoista ja selitetään niitä ja joka on asetettava saataville sen verkkosivustolla.”

28) Korvataan 45 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden ja Euroopan valvontaviranomaisten on ilmoitettava toisilleen tapauksista, joissa kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 kohdassa edellytettyjen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa. Tällaisissa tapauksissa ratkaisuun voidaan pyrkiä koordinoituilla toimilla. Arvioidessaan, mitkä kolmannet maat eivät salli 1 kohdassa edellytettyjen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa, jäsenvaltioiden ja Euroopan valvontaviranomaisten on otettava huomioon mahdolliset oikeudelliset rajoitukset, jotka saattavat estää kyseisten toimintaperiaatteiden ja menettelyjen asianmukaisen täytäntöönannon, mukaan luettuina salassapitovelvollisuus, tietosuojaja ja muut rajoitukset, jotka rajoittavat sellaisten tietojen vaihtoa, jotka saattavat olla tätä varten merkityksellisiä.”

29) Korvataan 47 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat, jotka tarjoavat vaihtopalveluja virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välillä, sekä lompakkopalvelujen tarjoajat ovat rekisteröityjä, että valuutanvaihto- ja sekinlunastustoimistoilla sekä trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajilla on toimilupa tai että ne ovat rekisteröityjä ja että rahapelipalvelujen tarjoajat ovat säänneltyjä.”

30) Muutetaan 48 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Tehokkaan yhteistyön ja erityisesti tietojenvaihdon helpottamiseksi ja edistämiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo 2 artiklan 1 kohdassa mainittujen ilmoitusvelvollisten toimivaltaisista viranomaisista, mukaan luettuina niiden yhteystiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolle toimitettavat tiedot pidetään ajan tasalla.

Komissio julkaisee rekisterin kyseisistä viranomaisista ja niiden yhteystiedoista verkkosivustollaan. Rekisterissä olevien viranomaisten on valtuuksiensa puitteissa toimittava yhteyspisteinä vastapuolina oleville muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden finanssivalvontaviranomaisten on myös toimittava yhteyspisteinä Euroopan valvontaviranomaisille.

Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin täytäntöönannon riittävän valvonnan varmistamiseksi edellytettävä, että kaikkiin ilmoitusvelvollisiin sovelletaan riittävää valvontaa, mukaan luettuina valtuudet toteuttaa valvontaa toimintiloissa ja niiden ulkopuolella, ja toteutettava asianmukaisia ja oikeasuhteisia hallinnollisia toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi rikkomistapauksissa.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävät valtuudet, mukaan luettuina valtuudet vaatia esittämään kaikki tiedot, joilla on merkitystä vaatimusten noudattamisen seurannassa, ja valtuudet suorittaa tarkastuksia, ja että niillä on riittävät taloudelliset resurssit, henkilöresurssit ja tekniset resurssit tehtäviensä hoitamiseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten viranomaisten henkilöstö on erittäin luotettavaa ja sillä on asianmukainen pätevyys ja se ylläpitää korkeaa ammatillista tasoa, luottamuksellisuutta, tietosuojaa ja eturistiriitojen ratkaisemista koskevat vaatimukset mukaan luettuina.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, jossa ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja, toimivaltaiset viranomaiset valvovat, että kyseiset toimipaikat noudattavat tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja tuon jäsenvaltion kansallisia säännöksiä.

Kun luotto- ja finanssilaitokset ovat osa konsernia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä tarkoituksia varten sen jäsenvaltion, johon emoyritys on sijoittautunut, toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joihin konserniin kuuluvat toimipaikat ovat sijoittautuneet.

Edellä 45 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen toimipaikkojen osalta tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu valvonta voi sisältää asianmukaisten ja oikeasuhteisten toimenpiteiden toteuttamisen, jotta voidaan puuttua vakaviin laiminlyönteihin, jotka edellyttävät välittömiä korjaavia toimenpiteitä. Mainittujen toimenpiteiden on oltava väliaikaisia ja ne on lopetettava, kun havaittuihin laiminlyönteihin puututaan muun muassa ilmoitusvelvollisen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten avustuksella tai yhteistyössä niiden kanssa 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”;

d) lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Kun luotto- ja finanssilaitokset ovat osa konsernia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, johon emoyritys on sijoittautunut, toimivaltaiset viranomaiset valvovat 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen koko konsernia koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen tosiasiallista täytäntöönpanoa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, johon konserniin kuuluvat luotto- ja finanssilaitokset ovat sijoittautuneet, toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa, johon emoyritys on sijoittautunut."

31) Korvataan 49 artikla seuraavasti:

"49 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätöksentekijöillä, rahanpesun selvittelykeskuksilla, valvontaviranomaisilla sekä muilla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan osallistuvilla toimivaltaisilla viranomaisilla sekä vero- ja lainvalvontaviranomaisilla tämän direktiivin soveltamisalalla toimiessaan on tehokkaat mekanismit, joilla ne voivat tehdä yhteistyötä sekä koordinoita kansallisesti toimintaperiaatteiden ja toiminnan kehittämistä ja toteuttamista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, myös 7 artiklan mukaisen velvoitteensa täyttämiseksi."

32) Lisätään VI luvun 3 jaksoon alajakso seuraavasti:

"II a alajakso

Yhteistyö jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä

50 a artikla

Jäsenvaltiot eivät saa kieltää toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa tai avunantoa tai asettaa sille kohtuuttomia tai suhteettoman rajoittavia ehtoja tätä direktiiviä sovellettaessa. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset eivät kieltäydy noudattamasta avunantopyyntöä sillä perusteella, että

- a) pyynnön katsotaan koskevan myös verokysymyksiä;
- b) kansallinen lainsäädäntö edellyttää ilmoitusvelvollisia noudattamaan salassapitovelvollisuutta, paitsi niissä tapauksissa, joissa pyynnön kohteena olevia tietoja suojaa asianajosalaisuus tai joissa sovelletaan 34 artiklan 2 kohdassa kuvattua lakisääteistä ammatillista salassapitovelvollisuutta;
- c) pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa on vireillä selvitys, tutkinta tai menettely, paitsi jos avunannosta aiheutuisi haittaa kyseiselle selvitykselle, tutkinnalle tai menettelylle;
- d) pyynnön esittävän vastapuolena olevan toimivaltaisen viranomaisen luonne tai asema on erilainen kuin pyynnön vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen."

33) Muutetaan 53 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset vaihtavat omasta aloitteestaan tai pyynnöstä kaikkia tietoja, joilla voi olla merkitystä rahanpesun selvittelykeskuksen käsitellessä tai analysoidessa tietoja, jotka liittyvät rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen ja siihen osallistuvaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, riippumatta siitä, minkätyyppisiä esirikoksia siihen liittyy, ja vaikka esirikosten tyyppi ei olisi selvillä tietojenvaihdon aikana.";

b) korvataan 2 kohdan toisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Kyseisen rahanpesun selvittelykeskuksen on hankittava tiedot 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja välitettävä vastaukset viipymättä."

34) Lisätään 54 artiklaan alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset nimeävät vähintään yhden yhteyshenkilön tai -pisteen, joka vastaa muiden jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskuksilta saatujen tietopyyntöjen vastaanottamisesta."

35) Korvataan 55 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus antaa tietojen luovuttamista toimivaltaisille viranomaisille koskevan ennakkosuostumuksensa viipymättä ja laajuudeltaan mahdollisimman kattavana riippumatta siitä, minkätyyppisiä esirikoksia asiaan liittyy. Pynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus saa kieltäytyä luovuttamasta tietoja vain siinä tapauksessa, että niiden luovuttaminen ei kuulu sen

rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten soveltamisalaan tai voisi johtaa tutkinnan vaarantumiseen tai olisi muuten ristiriidassa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön peruseriaatteiden kanssa. Tietojen luovuttamisesta kieltäytyminen on aina selitettävä asianmukaisesti. Nämä poikkeukset on täsmennettävä siten, että estetään toimivaltaisille viranomaisille tapahtuvan tietojen luovuttamisen väärinkäyttö sekä siihen kohdistuvat aiheettomat rajoitukset.”

36) Korvataan 57 artikla seuraavasti:

”57 artikla

Kansallisten lainsäädäntöjen väliset erot 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettujen esirikosten määritelmässä eivät saa estää rahanpesun selvittelykeskuksia antamasta apua toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle eivätkä rajoittaa tietojen vaihtoa, luovuttamista ja käyttöä 53, 54 ja 55 artiklan nojalla.”

37) Lisätään VI luvun 3 jaksoon alajakso seuraavasti:

”III a alajakso

Yhteistyö luotto- ja finanssilaitoksia valvovien toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten muiden viranomaisten välillä, joita koskee salassapitovelvollisuus

57 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet niiden toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, jotka valvovat, että luotto- ja finanssilaitokset noudattavat tätä direktiiviä, ja tilintarkastajat tai asiantuntijat, jotka toimivat tällaisten toimivaltaisten viranomaisten lukuun.

Luottamuksellisia tietoja, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden saavat tämän direktiivin mukaisissa tehtävissään, voidaan luovuttaa ainoastaan tiivistetysti tai kootusti siten, ettei niistä voida tunnistaa yksittäisiä luotto- tai finanssilaitoksia, sanotun kuitenkin vaikuttamatta rikoslainsäädännön alaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännökset eivät estä tietojenvaihtoa seuraavien välillä:

- a) luotto- ja finanssilaitoksia jossakin jäsenvaltiossa tämän direktiivin tai muiden luotto- ja finanssilaitosten valvontaan liittyvien säästöjen mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset;
- b) luotto- ja finanssilaitoksia eri jäsenvaltioissa tämän direktiivin tai muiden luotto- ja finanssilaitosten valvontaan liittyvien säästöjen mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki (EKP) toimiessaan neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (*) mukaisesti. Kyseistä tietojenvaihtoa koskevat 1 kohdan mukaiset salassapitovelvollisuutta koskevat edellytykset.

Luotto- ja finanssilaitoksia tämän direktiivin mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset ja EKP asetuksen (EU) N:o 1024/2013 27 artiklan 2 kohdan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (**) 56 artiklan ensimmäisen alakohdan g alakohdan nojalla toimiessaan tekevät viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2019 Euroopan valvontaviranomaisten tuella sopimuksen tietojenvaihtoa koskevista käytännön järjestelyistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luotto- ja finanssilaitoksia valvovat toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja, voivat käyttää kyseisiä tietoja vain

- a) hoitaessaan tämän direktiivin tai muiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, vakavaraisuusvalvontaa ja luotto- ja finanssilaitosten valvontaa koskevien säästöjen mukaisia tehtäviään, seuraamusten määrääminen mukaan luettuna;
- b) haettaessa muutosta luotto- ja finanssilaitoksia valvovan toimivaltaisen viranomaisen päätökseen, tuomioistuinkäsittely mukaan luettuna;
- c) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille tämän direktiivin alaa tai vakavaraisuusvalvontaa ja luotto- ja finanssilaitosten valvontaa koskevien unionin oikeuden erityissäännösten nojalla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotto- ja finanssilaitoksia valvovat toimivaltaiset viranomaiset tekevät tätä direktiiviä sovellettaessa mahdollisimman laajaa keskinäistä yhteistyötä luonteestaan tai asemastaan riippumatta. Tällaiseen yhteistyöhön sisältyy myös mahdollisuus suorittaa pyynnön vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen valtuuksien puitteissa selvityksiä pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen lukuun sekä näissä selvityksissä saatujen tietojen vaihtaminen.

5. Jäsenvaltiot voivat valtuuttaa luotto- ja finanssilaitoksia valvovat kansalliset toimivaltaiset viranomaisensa tekemään yhteistyösopimuksia, joissa määrätään yhteistyöstä ja luottamuksellisten tietojen vaihdosta näiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastapuolina olevien kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällaisia yhteistyösopimuksia voidaan tehdä vain vastavuoroisuuden pohjalta ja ainoastaan, jos taataan, että luovutettaviin tietoihin sovelletaan vähintään 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia. Näiden yhteistyösopimusten mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja on käytettävä kyseisten viranomaisten valvontatehtävän suorittamiseen.

Jos vaihdetut tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten tämä viranomainen antoi suostumuksensa.

57 b artikla

1. Sen estämättä, mitä 57 a artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten välillä samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa, toimivaltaisten viranomaisten ja finanssialan yhteisöjen ja 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitettujen ammattitoimintaa harjoittavien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten sekä rahoitusmarkkinoiden valvonnasta lain nojalla vastuussa olevien viranomaisten välillä niiden hoitaessa valvontatehtäviään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 34 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Näin saatuihin tietoihin sovelletaan kaikissa tapauksissa vähintään 57 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

2. Sen estämättä, mitä 57 a artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön säännösten nojalla sallia tiettyjen tietojen luovuttamisen muille kansallisille viranomaisille, jotka ovat lain nojalla vastuussa rahoitusmarkkinoiden valvonnasta tai joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa tai rahanpesun ja siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin tutkintaa koskevia velvollisuuksia.

Tämän kohdan mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja saa kuitenkin käyttää vain asianomaisten viranomaisten lakisääteisten tehtävien suorittamiseen. Henkilöihin, joilla on pääsy tällaisiin tietoihin, sovelletaan vähintään 57 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että tiettyjä tämän direktiivin noudattamisen valvontaan liittyviä luottolaitoksia koskevia tietoja luovutetaan kyseisessä jäsenvaltiossa parlamentaarille tutkintavaliokunnille, tilintarkastustuomioistuimille ja muille selvityksistä vastaaville elimille seuraavin edellytyksin:

- a) elimillä on kansallisen lainsäädännön mukainen tarkka toimeksianto tutkia tai tarkastaa sellaisten viranomaisten toimet, jotka vastaavat näiden luottolaitosten valvonnasta tai tällaista valvontaa koskevasta lainsäädännöstä;
- b) tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä a alakohdassa tarkoitettujen toimeksiannon suorittamiseksi;
- c) henkilöihin, joilla on pääsy tietoihin, sovelletaan vähintään 57 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia kansallisen lainsäädännön mukaisia salassapitovaatimuksia;
- d) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa luovuttaa ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta ja ne saa luovuttaa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten nämä viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

(*) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338)."

38) Lisätään 58 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että kun niiden toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat rikkomisia, joihin sovelletaan rikosoikeudellisia seuraamuksia, ne ilmoittavat tästä ajallaan lainvalvontaviranomaisille.”

39) Muutetaan 61 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja soveltuvin osin itsesääntelyelimet luovat tehokkaat ja luotettavat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille ja soveltuvin osin itsesääntelyelimille tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mahdollisesta tai tosiasiallisesta rikkomisesta.

Tätä varten niiden on järjestettävä yksi tai useampi suojattu viestintäkanava, jotta henkilöt voivat tehdä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ilmoituksia. Tällaisissa kanavissa on varmistettava, että tietoja antavien henkilöiden henkilöllisyys on ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten ja soveltuvin osin itsesääntelyelinten tiedossa.”;

b) lisätään 3 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöitä, myös ilmoitusvelvollisen työntekijöitä ja edustajia, jotka ilmoittavat rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, suojellaan lain nojalla uhkailulle, kostotoimenpiteille tai vihamielisille teoille alttiiksi joutumiselta ja erityisesti kielteisiltä tai syrjiviltä toimilta työpaikalla.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöt, jotka ovat joutuneet alttiiksi uhkailulle, vihamielisille teoille tai kielteisille tai syrjiville toimille työpaikalla siksi, että he ovat ilmoittaneet rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, voivat tehdä turvallisesti valituksen asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tällaisilla yksityishenkilöillä on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tämän kohdan mukaisten oikeuksiensa turvaamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rahanpesun selvittelykeskuksen keräämien tietojen luottamuksellisuutta.”

40) Lisätään artikla seuraavasti:

”64 a artikla

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/847 (*) 23 artiklassa tarkoitettu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastainen komitea, jäljempänä 'komitea'. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

41) Korvataan 65 artikla seuraavasti:

”65 artikla

1. Komissio laatii viimeistään 11 päivänä tammikuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja antaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Kertomukseen on sisällyttävä erityisesti

a) selvitys unionin tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla hyväksytyistä erityistoimenpiteistä ja käyttöön otetuista mekanismeista sellaisten kehityksessä olevien ongelmien ja uusien seikkojen ehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi, jotka muodostavat uhan unionin rahoitusjärjestelmälle;

b) jatkotoimet, joita unionin tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla on toteutettu niiden tietoon tuotujen huolenaiheiden perusteella, mukaan luettuina valitukset toimivaltaisten viranomaisten ja itsesääntelyelinten valvonta- ja tutkintavaltuuksia haittaavista kansallisista laeista;

- c) selvitys siitä, onko jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla merkityksellisiä tietoja, joiden avulla voidaan estää rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen;
- d) selvitys kansainvälisestä yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten välillä;
- e) selvitys tarvittavista komission toimista, joilla voidaan todentaa, että jäsenvaltiot toteuttavat toimia tämän direktiivin noudattamiseksi, ja arvioida kehityksessä olevia ongelmia ja uusia seikkoja jäsenvaltioissa;
- f) analyysi sellaisten erityistoimenpiteiden ja mekanismien toteutettavuudesta unionin tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla, jotka koskevat mahdollisuuksia kerätä unionin ulkopuolella perustettujen yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja ja päästä niihin, sekä 20 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden oikeasuhteisuudesta;
- g) arvio siitä, miten Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita on noudatettu.

Ensimmäiseen kertomukseen, joka julkaistaan viimeistään 11 päivänä tammikuuta 2022, on tarvittaessa liitettävä asianmukaisia säädösehdotuksia, jotka voivat tarpeen mukaan koskea virtuaalivaluuttojen osalta toimivaltaa sellaisen keskitetyn tietokannan perustamista ja ylläpitoa varten, johon rekisteröidään käyttäjien henkilöllisyys ja rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla olevat lompakko-osoitteet, sekä virtuaalivaluuttojen käyttäjille tarkoitettuja lomakkeita vapaaehtoisen ilmoituksen tekemistä varten sekä varallisuuden takaisinmaksusta vastaavien jäsenvaltioiden toimistojen välisen yhteistyön parantamista ja 20 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden riskiperusteista soveltamista.

2. Komissio arvioi viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2019 rahanpesun selvittelykeskusten kolmansien maiden kanssa tekemän yhteistyön puitteita sekä rahanpesun selvittelykeskusten välisen yhteistyön tehostamisen esteitä ja mahdollisuuksia, mukaan luettuna mahdollisuus ottaa käyttöön koordinointi- ja tukimekanismi.

3. Komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan oikeushenkilöiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamisessa käytettävän prosenttiosuuden alentamisen tarve ja oikeasuhteisuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen tästä uuden arvioinnin tuloksena mahdollisesti antamien suositusten perusteella, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen.”

42) Korvataan 67 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 12 artiklan 3 kohtaa 10 päivästä heinäkuuta 2020.

Jäsenvaltioiden on perustettava 30 artiklassa tarkoitetut rekisterit viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2020 ja 31 artiklassa tarkoitetut rekisterit viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2020 sekä 32 a artiklassa tarkoitetut keskitetyt automatisoidut mekanismit viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2020.

Komissio varmistaa 30 ja 31 artiklassa tarkoitettujen rekistereiden yhteenliittämisen yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2021.

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava tässä kohdassa tarkoitetut säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.”

43) Korvataan liitteessä II olevan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”3) Maantieteelliset riskitekijät – rekisteröinti, sijoittautumispaikka, asuinpaikka seuraavissa.”.

44) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”g) asiakas on kolmannen maan kansalainen, joka hakee oleskeluoikeutta tai kansalaisuutta jäsenvaltiossa pääomasiirtoja, kiinteistön tai valtion velkakirjojen hankintaa tai kyseisessä jäsenvaltiossa toimiviin yhteisöihin tehtäviä sijoituksia vastaan.”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) ilman henkilökohtaista läsnäoloa hoidetut liikesuhteet tai liiketoimet, joihin ei liity tiettyjä suojatoimia, kuten asetuksessa (EU) N:o 910/2014 määritetyjä sähköisen tunnistamisen menetelmiä tai niihin liittyviä luottamuspalveluja tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemiä, tunnustamia tai hyväksymiä muita suojattuja etäältä tai sähköisesti toteutettavia tunnistusprosesseja;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”f) liiketoimet, jotka liittyvät öljyyn, aseisiin, jalometalleihin, tupakkatuotteisiin, kulttuuriesineisiin ja muihin arkeologisesti, historiallisesti, kulttuurisesti ja uskonnollisesti merkityksellisiin tai tieteelliseltä arvoltaan harvinaisiin esineisiin sekä norsunluuhun ja suojeltuihin lajeihin.”

2 artikla

Direktiivin 2009/138/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2009/138/EY 68 artiklan 1 kohdan b alakohtaan alakohta seuraavasti:

”iv) viranomaiset, jotka vastaavat sen valvonnasta, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa luetellut ilmoitusvelvolliset noudattavat kyseistä direktiiviä;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).”

3 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Lisätään direktiivin 2013/36/EU 56 artiklan ensimmäiseen kohtaan alakohta seuraavasti:

”g) viranomaiset, jotka vastaavat sen valvonnasta, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa luetellut ilmoitusvelvolliset noudattavat kyseistä direktiiviä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).”

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA
